هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش
هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

جنگ در افغانستان با این زودی خاتمه خواهد یافت؟
ص۳

روال کنونی در مؤسسات تحصیلات عالی کشور
ص۶

آدرس مجاهد در اینترنت
www.mujahedweekly.com

دور ششم – سال هفتم – شمارهٔ دهم شنبه ۱۲ اسد ۱۳۸۷ - ۲۹ رجب المرجب ۱۴۲۹ 2, August 2008

د پارلمان غړو د وبنې رخصتۍ چيري تيرې کړې؟

خبره دا ده چې اخر ترڅو به زمونږ د ولس دا حال وي؟ چې وکيل مو خپلي سيمي ته له تګ څخه ډاريږي او ولس خپل وکيلان کابل ته پسي له راتګ پرته په خپلو سيمو کې ليدلای نشي نو پوښتنه دا ده چې دا وکيلان نو چا ټاکلی؟ او د دوی په حق کې چيرته رايي پريوتې وي چې اوس هلته دوي تلای نشي؛ د ولس استازي خو په ولس کې محترم او درانه وي نو بيا ولې خپلو سيموته له تګ څخه خطر احساسوي

انجمن مستقل وکلای مدافع افغانستان تشکیل شد

بیش از ۴۰۰ تن از وکیلان مدافع افغانستان درهمایشی به نام نخستین اجلاس مجمع عمومی از ۶ تا ۹ اسد در هتل انترکانتینتال کابل گردهم آمدند و تشکیل انجمن مستقل وکلای مدافع افغانستان را اعلام داشتند.

این اجلاس به دعوت وزارت عدلیه صورت گرفت و با سخنرانی آقای محمد کریم خلیلی معاون دوم ریاست جمهوری افتتاح گردید، اساسنامه یی را در نه فصل وپنجاه وپنج ماده و ضمیمه یی را در پنج فصل وچهل و یک ماده در طی دو روز به تصویب رسانید و دو روز دیگر جهت انتخابات مسؤولان ومدیران آن اختصاص یافت.

روح الله قاری زاده به عنوان رئیس انجمن ومحمد ظریف ستانکزی وپروین همکار به عنوان معاونان و دکتر عبدالشکور دادرس آمراجرایی و عبدالشکورواقف حکیمی و محمدالف عرفانی و نجیب الله عزیزی وعرفان الله معرفت ومولوی عبدالمالک و عزیزه عدالتخواه وتوریالی مقنن و کامه وال واجمل به عنوان اعضای شورای رهبری و درانی وزیری و کلثوم صدقی و میرویس حقوقمل وعبدالقوی افضلی وقریشی به عنوان اعضای کمیتهٔ نظارت انتخاب شدند.

هیئت هایی از پارلمان و کمیسیون انتخابات وفاکولته های شرعیات وحقوق دانشگاه کابل و کمیسیون حقوق بشر و برخی از مؤسسات بین المللی برای برگزاری ونظارت بر روندکار این اجلاس، فراخوانده شده بودند، هدف از تشکیل این انجمن حمایت از تطبیق احکام دین اسلام وحاکمیت قانون وعدالت و دفاع از حقوق بشر ومساعد ساختن زمینه دسترسی ادامه درص۸

تلفات غیرنظامیان در ولایت خوست

در پی انفجار یک بمب جاسازی شده در کنار جاده، در ولایت خوست سه غیر نظامی کشته و چهار تن دیگر زخمی شدند.

به گفتهٔ ارسلا جمال، والی خوست، قربانیان این حادثه همه اعضای یک خانواده بودند که هنگام بازگشت از زیارت، موتر حامل آنان در منطقهٔ بیری در شرق شهر خوست با بمب جاسازی شده برخورد کرد. به گفتهٔ وی در این حادثه، یک زن، یک کودک و یک مرد جان خود را از دست دادند.

مسؤولان بیمارستان شهر خوست می گویند زخمیان این حادثه به این بیمارستان منتقل شده اند و وضع آنان خوب است.

آقای جمال انفجار این بمب را کار "دشمنان صلح و وطن" دانسته و بیشتر افراد شورشی وابسته به طالبان را به دست داشتن در این انفجار متهم می کند. اما طالبان دست داشتن در این انفجار را تکذیب کرده اند.

خاطراتی به خامهٔ یکتن از پیشگامان نهضت اسلامی

سفرغم انگیز از کابل به مقصد پاکستان بعد از کودتای هفت ثور

***

این راه دراز و کاروان بی شماری دارد بعضی ها دستگیر، شهید و برخی هم این راه را ادامه می دهند، تسلیمی ما بدست خود کارمناسبی نیست ص۵

امریکا و مذاکره با محور شرارت!

وحید مژده

پس از فروپاشی اتحاد شوروی و جدا شدن پانزده جمهوریت از آن، نگرانی بزرگ امریکا این بود که مبادا مواد اتمی انبار شده در زراد خانه های اتمی آن کشور بدست کشورهای ناسازگار و یا سازمان های تروریستی بیفتد و بخصوص امنیت اسرائیل را به مخاطره بیاندازد.

مقداری از این مواد به خارج قاچاق شد. اما این کمیت برای ساختن یک بمب اتمی هرگز کافی نبود. هرچند امروز دانش اتمی در انحصار کشور های دارای سلاح اتمی باقی نمانده و تعداد زیادی از دانشمندان فزیک اتمی در مورد اینکه یک بمب اتمی را چگونه می توان ساخت می توانند بروشنی توضیح بدهند. اما ساختن چنین سلاحی نیاز به تاسیسات مفصل و هزینهٔ فراوان دارد وکاری نیست که در توان یک سازمان تروریستی باشد.

حدود پنج سال قبل بود که مشخص شد ایران به غنی سازی یورانیم مبادرت ورزیده است. این خبر برای اسرائیل و حامی بزرگ آن کشوریعنی امریکا سخت نگران کننده بود. هرچند اسرائیل خود دارای سلاح اتمی است. ادامه درص۴

فرجام آینده انتخابات ریاست جمهوری در افغانستان

آینده انتخابات در افغانستان مجهول است. با توجه به وضعیت کنونی کمتر می شود باور داشت که دولت بتواند تا سال دیگر بر قلمرو کنونی اش حاکمیت داشته باشد وشرایط را برای انتخابات مهیا کند. ص۲

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس: کابل، عقب سینما بهارستان، کوچهٔ قصابی، دست چپ، کوچهٔ چهارم
شمارهٔ تلفن: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹ و ۰۷۰۸۸۲۷۸۹۰
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

د پارلمان غړو د وبنی رخصتی چیري تيري کړي؟

د غبرگولي د مياشتي لـه پنځلسمي نيټي څخه د چنگابښ ترپايه د پارلمـان د غـړو د اوړي رخصتي تېري شـوې او لـه رخصتېو وروسته ولسي جرگې او مشرانو جرگې خپلې ناستي بيا پيل کړې چې د مشرانو جرگې د خپلې دوهمې اونۍ په ناسته کې د امنيت اړوند وزارتونو (دفاع، امنيت او کورنيو چارو) د مسوولينو د ورغوښتلو پريکړه وکړه څو په دې وروستيو کې د هېواد په گوټ گوټ کې د خرابې شوې امنيتي وضعي په هکله ورڅخه پوښتنه وکړي چې لـه يوې خوا د دولت د مسلحو مخالفينو د عملياتو ډېرښت او په ډېرو سيمو د هغوی کنټرول .چې د غور وړ خبره ده . ورڅخه وپوښتي او لـه بلې خوا د ناټو د ځواکونو لخوا ړندې بمبارۍ د پوښتنې وړ دي چې کله په کې عام ولس وژل کيږي او کله هم پخپله د ملي اردو کسان تارگټ گرځولی کيږي: چې د لومړي ډول مثال يې په نورستان او د ننگرهار په شينوارو کې د ناټو د ځواکونو لخوا په لسگونو بې گناه افغانانو وژنه وه او د دوهم ډول مثال د فراه په ولايت کې د ملي اردو د افرادو سره د ناټو د پوځونو نښته او په نتيجه کې پرهغوی باندې د بمبارۍ کول وُ چې د ملي اردو د گنو مرتېرو په وژنه تمام شوه

هسې خو د مشرانو د جرگې دغه پريکړه ښه پريکړه ده: ځکه چې بهرني ځواکونه خو زموږ د ساتلو لپاره راغلي دي نه زموږ د وژلو او يا پرموږ باندې د خپل ځان ساتلو لپاره: او ملی پوليس، ملی اردو او د امنيت وزارتونه چې لـه نورو وزارتونو يې بودجه او امتيازات څو برابره زيات هم دي، ولی نشي کولای چې په ولاياتو او په خانگړي توگه په پايتخت (کابل) کې امنيت ټينگ کړي؟

خـو دا خبره هم د غـور وړ ده چـې د پارلمان د غـړو د اوړي د رخصتيو راپور څه دي؟ ځکه د ولسمشر خو د پارلمان لـه غړو څخه غوښتنه داوه چې په رخصتيو کې دې د خپلو سيمو د خلکو او ولس د ستونزو څخه د خبرېدو لپاره خپلو ولايتونو او ولسوالېو تـه لاړ شي، لـه نږدې څخه ورڅخه خان خبر کړي او راپور يې مرکز تـه لـه ځانونو سره راوړي. خو حقيقت دا دی چې لـه يو څو وکيلانو پرته د دواړو جرگو زياترو وکيلانو دغه رخصتي په کابل کې تيرې کړې او ځينو خو يې په دې دومره موده کې هم ونشو کولای چې خپلو ولايتونوته لاړ شي: پايتخت تـه لـه ټولو نږدې ولايت لوگر کې د مشرانو جرگې د يو تن غړي د طالبانو لخوا د يرغمال کېدو وروسته د جنوبي، لويديځو او ختيځو ولايتونو او ان تـردې چې د ځينو شمالي ولايتونو د ډيرو وکيلانو بهانه پخه شوه چې خپلو سيموته د تگ پرځای په کابل کې پاتې کېدل غوره وگڼي څو د لوگر د وکيل په انجام لـه مبتلا کېدو څخه بچ پاتې شي او د مخالفينو لخوا د دوی پر نيولو د دولت مورال ضعيف نشي.

خو خبره دا ده چې آخر ترڅو بـه زموږ د ولس دا حال وي؟ چې وکيل مو خپلې سيمي تـه لـه تگ څخه ډاريږي او ولس خپل وکيلان کابل تـه پسې لـه راتگ پرتـه په خپلو سيمو کې ليدلای نشي نـو پوښتنه دا ده چې دا وکيلان نـو چا تـاکلي؟ او د دوی په حق کې چيرتـه رايې پريوتې وې چې اوس هلتـه دوي تـلای نشي؛ د ولس استازي خـو پـه ولس کې محترم او درانـه وي نـو بيا ولې خپلو سيموته لـه تگ څخه خطر احساسوي کـه چيري ولس د خپلو استازو او استازي لـه خپلو ولسونو سره پـه يوه ليار تللی واي، نن بـه د وکيلانو خپلو سيموته لـه ورتگ څخه ويره نـه واي. کـه دولس دغه استازو! پـه خپلـه دغـه تيره موده کې د خپلو گټو پرځای د ولس ټولنيزې گټې او دولس غوښتنې پـه نظر کې نيولای واي او د ولس د استازو پـه توگـه يې د حکومت پـه ريښتنی معنی احتساب کړی واي او د هېواد لـه دريگونو قوتونو څخه د ريښتيني مقننه ارگان پـه توگـه يې د خپل وېجاړ تـاتوبي د هـر اړخيزې رغـاونې پـه منظـور قـانون جوړونـه او د وزيرانـو د استيضاح پـه مهال د ژبې، سيمې او پـرې او ډلـې د پـاللو پرځـای د خپلـو اسلامی او افغـاني ارزښتونو پاللوتـه ترجيح ورکړی واي او د هېـواد او ولـس گټې يې پـه خپلـو پريکـړو او دريځونـو کـې مقدم گڼلی واي. پـه نېکېو کـې يـې د حکومت ملاتـړ او پـه بـديو کـې ورڅخه نفرت ښودلای واي او دملـي وحـدت د پياوړتيـا ليـارې نيـولی واي او وزيرانـو تـه د نږديـوالی پرخاي بې ولس ته خانونه نږدې کړی واي **پاتې په ۶ مخ کې**

فرجام آینده انتخابات ریاست جمهوری در افغانستان

تکساری

دراین روزها فضای رسانه ها، باحرارت تمام اخبار انتخاباتی، صف آرایی ها، ائتلاف ها و دوستی ها را پخش می نماید. از همین اکنون شیوهٔ انتخابات، به ویژه کمیسیون انتخاباتی که اعضای آن با سلیقه رئیس جمهور گرایش یافته است. از موضوعات جنجالی و خبر ساز بوده است. از سرو کله و چهره های نایاب اعضای این کمیسیون فهمیده می شود که در ترکیب آن مشارکت ملی کمرنگ می باشد.

این کمیسیون طبق قانون می بایست مستقلانه عمل نماید، طوری که دیده می شود از همین اکنون دولت در صدد اعمال نفوذ، در راستای فعالیت های این کمیسیون می باشد رسانه ها به این باور اند که تعین آقای عزیز احمد لودین در رأس کمیسیون انتخاباتی، به طور یقین کفه مبارزات انتخاباتی را به نفع آقای کرزی سنگین خواهد کرد و کمتر کسی باور خواهد کرد که آقای لودین و دیگران بتوانند در یک بی طرفی کامل این مهم را به پیش ببرند. طوریکه از همین اکنون دیده می شود این کمیسیون به مثابهٔ سخنگوی دولت عمل می کند و آهنگ تعویق افتادن انتخابات را عنوان می نماید.

وضع کنونی افغانستان ایجاب می نماید که انتخاب این اعضا بعد از یک مشوره دقیق با احزاب و نهادهای پرقدرت سیاسی با تفاهم ملل متحد صورت می گرفت. تا نتیجهٔ کار این کمیسیون از اعتبار بالایی برخوردار می گردید. در صورتی که دست یابی از طریق یک اجتماع در افغانستان به این موضوع دور از امکان نیست و این کمیسیون می توانست از طریق یک اجتماع به مثابهٔ یک ارگان مستقل و پرقدرت، جریان انتخابات را بیشتر از پیش قانونی سازد. امروز مردم به بلوغ سیاسی خود رسیده اند و توان درک هر گونه فعالیت های دولت را به نفع این حاکمیت درک میکنند و فقط یک چارچوب شناخته شده و پذیرفته شده از تمام صفات سیاسی و نهادهای پرقدرت حزبی و مدنی می تواند جریان های سیاسی و ملی را به نفع صلح و ثبات و حاکمیت ملی رقم رند.

شمار ی از نهاد های پرقدرت سیاسی در افغانستان از آهنگ تاخیر انتخابات که از سوی کمیسیون برگزاری انتخابات عنوان می شود نگرانی های خویش را ابراز داشته اند. کارگزاران دستگاه ریاست جمهوری در تلاش اند، تا زمان انتخابات را از جوزای ۱۳۸۸ به میزان ۱۳۸۸ به تعویق اندازند، گویا آن ها دانسته اند که درصورت تأخیر انتخابات قرعه فال به نام آقای کرزی خواهدبود.

و دولت در تلاش است تا برای خود وقت کمایی کنند کویا این دستگاه که ترفندهای سیاسی را خوب بلد شده است، خواهد توانست تعدادی از احراب و شخصیت ها ونهاد هایی را امیدوارانه فریب بدهد. آقای کرزی در ظرف تقریباً هفت سال تمام نا توانایی های سیاسی، امنیتی، بازسازی و درکل نا توانایی های دولت خویش را به گردن جنگ سالاران حواله می داد، اما دیده می شود که دیگر آقای کرزی به چه سخنانی عناصر ملی را به دور خود جمع خواهد کرد، به قول حافظ بزرگ:

به دام ودانه نگیرند مرغ دانا را

دیگر مردم آن انسان های چهار وپنج سال پیش نیستند دیگر فرزندان خدمتگزار خود را خوب شناخته اند، اوضاع سیاسی نشان می دهد که شرایط شفاف ومناسب، فعلا در افغانستان وجود ندارد. وضع امنیتی هر ماه نسبت به ماه گذشته بد ترمی شود وتضمینی وجود ندارد که سال آینده که ما در آستانه

> **شمار ی از نهاد های پرقدرت سیاسی در افغانستان از آهنگ تاخیر انتخابات که از سوی کمیسیون برگزاری انتخابات عنوان می شود نگرانی های خویش را ابراز داشته اند. کارگزاران دستگاه ریاست جمهوری در تلاش اند، تا زمان انتخابات را از جوزای ۱۳۸۸ به میزان ۱۳۸۸ به تعویق اندازند، گویا آن ها دانسته اند که درصورت تأخیر انتخابات قرعهٔ فال به نام آقای کرزی خواهدبود**

انتخابات قرارخواهیم داشت از امسال بهتر خواهد بود، امریکا و متحدانش در بازگشت ثبات و استقرار طوری که در همایش بن برای مردم افغانستان وعده داد شده بود موفق بوده است گویا به بهانه بی ثباتی نظامی وسیاسی، عمر این نیروها در افغانستان عمر نوح خواهد بود، شاید یکی از برنامه های این نیروها چنین باشد تا حضور آن ها در افغانستان به این بهانه تضمین گردد. در شرایط صلح آمیز، مشکل خواهد بود. این رهبری ضعیف بتواند بار دیگر براریکه قدرت درافغانستان تکیه زدند وفقط این نا آرامی ها، آنها را بر قدرت به کمک این نیروها حفظ خواهد کرد. اما این گمانه زنی ها بعد از ابراز نظر دوکاندیدای ریاست جمهوری امریکا کم رنگ گردید ورهبری کنونی افغانستان را، بی برنامه غیرفعال و ناکارآمد توصیف کرد.

روی همین منظور رئیس جمهور زیاد تلاش دارد که خود را درتصمیم های دولتی مستقل و با اراده نشان دهد، و هر از آن از تغییر در کابینه خبر می دهد، اما قادر نیست بعضی از این مهره های غیرمفید را به دلایل همبستگی با کشورهای خارجی از وظایف شان سبکدوش کند وکسانی را که از تنظیم های جهادی بریده اند وخود را از همکاران نزدیک رئیس جمهور می دانند، رئیس جمهور در تردید است که آن ها در آستانهٔ انتخابات یار دلنواز تر پیدا خواهند کرد و سرمایه گذاری در مورد آن ها به هدر خواهد رفت. به هر صورت اگر انتخابات به وقت و زمان معین آن اجرا گردد و یا به تعویق افتاد، دیگر آقای کرزی بخت وطالعش رو به افول است و تلاش های او سرابی بیش نخواهد بود از همین اکنون رئیس جمهور در یک عصبانیت آشکار به سر می برد و کسانی را که با همکاری او بزرگ شده بودند وصاحب زور و زر و سرمایه گردیده بودند وقتی مطابق قانون اساسی اظهار موجودیت می نمایند، سبکدوش می نماید. طوری که عبدالجبار ثابت مورد اصابت تیرزهراگین رئیس جمهور قرار گرفت و رئیس جمهور هیچگاه به این باور نبود که طفل دامنگیر او روزی گریبان گیرگردد.

به هر صورت آینده انتخابات در افغانستان مجهول است، با توجه به وضعیت کنونی کمتر می شود باور داشت که دولت بتواند تا سال دیگر بر قلمرو کنونی اش حاکمیت داشته باشد وشرایط را برای انتخابات مهیا کند. ونتایج انتخابات را علی رغم آن جامعهٔ بین المللی یک دست آورد مهم می داند در نزد مردم افغانستان یک تجربه ناکام بیش نیست. هرقدر این شکست دولت در نزد مردم تحلیل وتفسیر گردد، بی کفایتی دولت در زمینه های سیاسی، اجتماعی و اقتصادی و ایجاد یک نظام قانونمند در افغانستان و درحقیقت شکست تجربه دموکراسی در این کشوراست که آینده این کشور در ازای آن، بهایی فراوان خواهدپرداخت.

جنگ در افغانستان با این زودی خاتمه خواهد یافت؟

فدا محمد فایض

در بحبوحهٔ جنگ دوم جهانی، امریکا با علاقمندی خودش را در جنگ سهیم کرد و خوش هم درخشید، براین اساس از انگلیس که مدت ها به حیث نخستین قوت استعماری غرب شناخته می شد و خود نیز با مباهات می گفت که: " آفتاب در قلمروش غروب نمی کند" سبقت جست.

امریکا نخستین کشوری بود که بمب اتم ساخت و اولین کشوری بود که آن را در برابر جاپان از همپیمانان آلمان، به کار برد و بزرگترین فاجعهٔ بشری را به میان آورد. اتحاد شوروی نیز در سال ۱۹۴۹ دست به آزمایشات اتومی زد و خیلی زود به یگانه رقیب آمریکا در عرصهٔ نظامی عرض اندام کرد.

گرچه شوروی خود حیثیت فرعون عرصه را داشت وجهان به نحوی مورد تهدیدش قرار داشت، ولی در این شکی نیست که که توازن نظامی دنیا تا حدی بحال خود نگه داشته بود، که بعد از فروپاشی آن، جهان یک قطبی شد که این امر مقدمه فجایع بزرگی در جهان گردید.

امریکا در جنگ طویل وخونین ویتنام ۱۹۶۰-۱۹۷۳ با دادن پنجاه هزار کشته در برابر بلاک کمونیزم که در راس آن اتحاد شوروی سابق قرارداشت، شکست فاحش خورد. امریکا بعد از این شکست از یک طرف توجه به اسلحه سازی کرد. تا سلاح هایی بسازد که دربرابر سلاح شوروی برتری آشکاری داشته باشد و از طرف دیگر درکمین نشست تا درکدام گوشهٔ دنیا، شوروی را به دام خود انداخته، انتقام شکست ویتنام را از دیو سرخ بکشد.

گرچه آن چنان که تاریخ شاهد است شوروی خود به حیث یک کشور توسعه طلب و استعمارگر در قالب استعمارجدید به قلمرو خود توسعه ببخشد که تجاوز به افغانستان هم جزء همین پلان دیرینهٔ روس ها بود، ولی محقق ارجمند افغانستان غلام محمد رزموال دراثر ارجمندش " افغانستان ترویستی افغانه" مدعی است که اکنون اسناد وشواهدی آشکارانکار ناپذیری به دست آمده است که ثابت می سازد امریکا خود به صورت غیرمستقیم مشوق روس ها در تجاوز افغانستان بود وامریکایی ها براین حقیقت اعتراف نیز کرده اند که این ما بودیم که پای شوروی را به افغانستان کشانیدیم. می گویند روزی که بریژنسکی مشاور یهبودی امنیت ملی رئیس جمهور جیمی کارتر رئیس جمهور آن وقت امریکا (۱۹۷۹) که از تجاوز شوروی به افغانستان به کارتر اطلاع می داد با تبسم معنی داری به کارتر گفت:" خوب است که شوروی نیز ویتنام خود را داشته باشد"

تا زمان حیات اتحاد شوروی، شوروی وکمونیزم در ردیف اول دشمنان امریکا وکشورهای همپیمان غربی اش قرار داشتند و این در اولویت هایش بود تا روسیه از همه جهت تعضیف و اگر ممکن باشد، نا بودی و انحلال آن بپردازد.

بدون شک تجاوز شوروی به افغانستان در ۲۷ دسامبر ۱۹۷۹ یکی از بزرگترین حماقت های شوروی و مبین نا خبری و ضعف اطلاعاتی کا جی بی که شوروی را رهبری می کرد. به شمارمی رفت؛ چنانچه بعدها رهبران شوروی بر این حقیقت اعتراف کردند وملامتی آن را بیشتربردوش لیونید برژنیف رهبران وقت شوروی، مارشال استینوف وزیردفاع آن وقت شوروی و چند مهرهٔ نزدیک به آن ها انداخت وحتی یوری اندروپوف رهبر بعدی شوروی ۱۹۸۲-۱۹۸۴ که در زمان برژنیف سمت رهبری، کا.جی. بی، را بردوش داشت خود را از اشتراک در این تصمیم عاقبت نیدیشانه تبرئه کرد. و بنا بر معلومات دگروال سید محمداستاد پیشین حربی پوهنتون که خود نیز تحصیلات تخصصی نظامی را در شوروی به پایان رسانیده است، اندروپوف در زمان حاکمیتش تصمیم گرفت قوای شوروی از افغانستان را خارج کند. او این حرف را به استناد معلومات مشاورین روسی که در آن زمان در حربی پوهنتون با ایشان کار می کردند به نویسنده ارایه داشت، موصوف می گویدکه حینی که من با جنرال لودین قوماندان حربی پوهنتون از این تصمیم روس ها یادآورشدم، از قهر برخود پیچید که عجب است که من فرد بسیار نزدیک به کارمل هستم از این مساله اطلاعی ندارم و شما به حیث کسی که عضو حزب دموکراتیک نیز نیستند اطلاع دارید. استاد موصوف می گوید گویا او حرف مرا یک نوع تخریب دربرابر نظام کمونیستی تعبیر کرد. زمانی که به مشاورین روسی حواله دادم، آرام گرفت و در فکر فرورفت. اما موصوف براساس معلومات خود می گوید که کا.جی.بی. اندروپوف را مسموم ساخت تا از این اقدامش جلوگیری شده باشد.

در زمان گورباچف آخرین فرمان روای شوروی موصوف اولا به تشدید عملیات نظامی شوروی دربرابر مجاهدین افغان پرداخت ولی سودی نبخشید وبالاخره با یک اعتراف صریح، افغانستان را زخم خونین برای شوروی توصیف کرد. او از یک طرف پالیسی "گلاسنوست" یعنی پالیسی ساز وپروستروکای خود را اعلان نمود و از طرف دیگر چاره یی ندید به جز این که تصمیم بر اخراج قوای شوروی از افغانستان را بگیرد بالاخره کا.جی. بی در برابر او دست به کودتا زد که به اثر مقاومت مردمی سرکوب شد وبالاخره شوروی به تحلیل رفت و آن امپراتوری بزرگ به پانزده کشور مستقل تجزیه گردید.

معامله دوم یا عکس العمل مردم امریکا و غرب در برابر جهاد افغانستان ومجاهدین افغانستان بود. دراین جا ذکر این مطلب بی مورد نخواهد بود که جهاد افغان ها در برابر حکومت دست نشاندهٔ کابل و نیروهای شوروی مستقر در افغانستان به یک جهاد بسیارمقدس و از حمایت جهان اسلام وجامعه بین المللی برخوردار بود ولی رهبری آن در دست افرادی قرار داشت که یا هیچگونه اطلاعی از جریانات پس پرده خبرنداشتند و ساده می اندیشیدند و یا این که یارا وجرأت مقابله با توطئه های عقب پرده را نداشتند و برخی هم بر استخبارات کشورمیزبان اتکا داشتند. بی خبر از این که این استخبارات مصروف چه توطئه علیه افغانستان وعلیه خود این هاست.

به همه حال این توطئه به تاریخ ۱۴ اپریل ۱۹۸۸ حین امضای توافقنامه ژنیو که هنوز شوروی حیات داشت ولی شکستش در افغانستان هویدا شده بود، پرده از رخ برافراشت و نیات آن هایی که از جهاد مردم افغانستان در ظاهر امر پشتیبانی می کردند آشکار گردید. باید رهبری جهاد افغانستان درهمین زمان تکان می خورد. دیگر برنامهٔ موثر و کارا در برابر این توطئه می ریخت، ولی رهبری جهاد افغانستان باز هم کمافی سابق درخواب غفلت باقی ماندند که بعدها بهای بسیاری هنگفت این غفلت را پرداختند. مجاهدین بعد از پیروزی کاملا تنها گذاشته شدند.

درقدم سوم نوبت حضور مستقیم امریکا در شرق میانه وکشورهای ثروتمند ونفت خیز خلیج فارس بود، سیاست های احقمانهٔ صدام حسین دکتاتور عراق باعث شد تا این زمینه به سادگی مهیا سازد، حینی که در آغاز دهه ۱۹۹۰ صدام حسین برکویت حمله کرد و ظاهرا عربستان سعودی نیز تحت تهدیدعراق قرار گرفت بنا به قول دکتور زیرکیار در کتاب" دنوی سیاست الجبره" دیک چینی که در آن وقت سمت وزارت دفاع امریکا را به دوش داشت، به عربستان سعودی رفت وبا شاه فهد،شاه عربستان سعودی دیدارنمود وعکس های ساختگی را که گویا نیروهای عراقی را درحال آماده باش برای حمله برعربستان نشان می داد، به نمایش گذاشت، شاه سعودی آن را واقعی تصور کرده وهراسید فورا موافقه به حضورنیروهای امریکایی در عربستان سعودی نمود که به این ترتیب نیروهای امریکا درسعودی، قطر، کویت، بحرین و دیگر کشورها وامارات خلیجی جا به جا شدند و این تیر نیز به هدف خورد.

با توجه به اهداف این نیروها به ویژه امریکا که سالیان درازی را برای آن برنامه ریزی کرد، مصارف نمود وانتظارکشید، بعید است که توقع کنیم که جنگ در افغانستان با این زودی خاتمه خواهد یافت، انتخاب جنگ وصلح بدون شک درصلاحیت مردم افغانستان نیست

درقدم چهارم نوبت یوروایشای اروپایی یا بالکان بود، باید یوگوسلاویا سقوط می کرد پارچه پارچه میگردید که قساوت ها و حماقت های سیاسی رئیس جمهور سلوبودن ملاسویچ این زمینه را مساعدساخت.

بعد از این نوبت افغانستان وعراق بود، اما در برداشتن این قدم هدف های تنها عراق و افغانستان نبود و نیست بلکه برداشتن این قدم مقدمه یی بود به خاطر یوروایشایی بزرگ که به قول دکترزیرکیار این منطقه از سنکیانگ چین تا قزاقستان،اوکراین، بحیرهٔ سیاه، ترکیه، مدیترانهٔ شرقی و از مصر و سودان و شاخ سومالیا گرفته تا شمال هندوستان و دوباره تا به سنکیانگ امتداد دارد که شامل بیست و پنج کشور می شود. دراین منطقه منافع درازمدت و استراتژی درازمدت امریکا وهم پیمانان غربی اش نهفته است، دراین شکی نیست که القاعده وطالب عمداً یا سهواً در هموار کردن راه برای برداشتن این قدم نقش عمده یی ایفا کردند و سیاست های کنونی این دونیرو برای این حضور درازمدت راه را بیشتر هموار می سازد. و آن ها هم بهانهٔ خوبی برای مشروعیت خود بدست آورده اند. ولی این بازی آنقدر پیچیده است که هیچکس با این سادگی اولاً سر نخ این کلافه پیدا نمی کند واگر پیدا کند، جرأت اظهارکردن آن را ندارد.

بنا براین با توجه به اهداف این نیروها به ویژه امریکا که سالیان درازی را برای آن برنامه ریزی کرد، مصارف نمود وانتظارکشید. بعید است که توقع کنیم که جنگ در افغانستان با این زودی خاتمه خواهد یافت. انتخاب جنگ وصلح بدون شک درصلاحیت مردم افغانستان نیست. جنگ وصلح نه تنها به دست مردم افغانستان نیست. بلکه درهمهٔ منطقه یی که قبلا از آن نام بردم. بستگی به منافع بیرونیان مستقردرافغانستان دارد و این اهداف خیلی وسیع است که در دیل با اختصار یاد آوری می شود:

چون امروز رقابت اساسا اقتصادی است. گرچه در گذشته نیز یک بخش عمدهٔ اهداف استعماراقتصادی بود ونظامیگری نیز برای تأمین همین هدف صورت می گرفت ولی امروز این هدف بیشتر روشن شده است.

مناطقی که از آن ها نام گرفتم ازیک طرف سرشار از منابع طبیعی بخصوص نفت وگاز است و در پهلوی آن در بیشتر حصص آن معادن احجارکریمه و امثال آن نیزموجوداست. افغانستان که از قرن ها دست نخورده باقی مانده است، امروز کشورهایی که در آن حضور نظامی دارند. به سادگی می توانند بدون آنکه اجازه دولت افغانستان را داشته باشند از این منابع استفاده کنند.

و این امر بستگی به صوابدید خود آن ها دارد که چه وقت و چگونه از آن استفاده کنند. افغانستان در چندین نقطه، منابع یورانیوم دارد وطبق اطلاعات غیررسمی از آن استفاده اعظمی صورت گرفته است همچنان کشورهای خاورمیانه وکشورهای آسیای میانه، سرشار از منابع نفت وگاز است که عجالتا افغانستان و عراق در آتش همین نفت وگاز می سوزند وممکن است نوبت به دیگران هم برسد دراین رابطه به کتاب افغانستان در اتش نفت مراجعه کنید.

در پهلوی این انگیزه چین به حیث یک کشور بزرگ جهان که صنعت وپیشرفت های نظامی [illegible] قابل توجه است [illegible] است. از جانبی هم چین محتاطانه قدم بر می دارد. با وجود آن که چین یک کشور کمونیستی است ولی مانند شوروی بر سیاست صدور انقلاب و صدورایدئولوژی عمل نکرده است وبا کشورهای همسایه و منطقه روابط دوستانه خود را حفظ نموده. با کشورهای بزرگ دنیا نیز از تصادم خود داری نموده است.

در پهلوی چین روس ها در حالت سپری کردن نقاهت نظامی واقتصادی خود هستند. ولادیمیر پوتین رئیس جمهور قبلی روسیه که به تاریخ ۲۰۰۸/۵/۷ از مقام ریاست جمهور کنار رفت و در حکومت جدید به صفت صدر اعظم تعیین شد یک مامور قبلی کا.جی. بی بود.

او روسیه را موفقانه در حال عبور از متلاشی شدن بیشتر و درحال تبارز مجدد قرار داده است. روسیه در زمان ریاست جمهوری او، دست به ساختن سلاح های پیشرفته نیز یازید. گرچه بیشتر ناظرین غرب را عقیده بر آن است که روسیه با این زودی قابلیت به پا ایستادن را ندارد ولی دور نیست که روسیه این حالت را به زودی عبورنماید.

از طرفی هم کشورهای همسایه که در منطقه از لحاظ نظامی قد راست می کنند غرب به خصوص امریکا بعضی از آن ها را بالفعل و بعضی را بالقوه برای خود خطر می داند که این خود پای امریکا را در منطقه خواهد کشاند و مهم تر از همه حرکت های اسلامی که فعلا در منطقه سرگرم فعالیت اند وتلاش دارند برای امریکا در منطقه موانعی ایجاد کنند. امریکا هراس دارد نه شود که همین حرکت ها در کشورهای اسلامی به قدرت برسند که در آن صورت مشکلات بزرگی در راه تأمین اهداف امریکا در منطقه ایجاد خواهند کرد.

پس این همه انگیزه هایی است که تا امریکا و یارانش برای درازمدت در منطقه بمانند و از افغانستان و عراق بحیث دو پایگاه مهم استفاده کنند.

امریکا و مذاکره با محور شرارت!

بقیه از صفحهٔ اول

اما این کشور همیشه از اینکه چنین تکنالوژی در اختیار یک کشور اسلامی قرار داشته باشد سخت نگران است. بمباران تاسیسات اتمی عراق در سال ۱۹۸۰ م نمایانگر این ترس اسرائیل است.

اما این بار در قضیهٔ ایران مساله کاملا فرق می کرد. ایران از همان آغاز اعلام داشت که قصد غنی سازی یورانیم برای مقاصد نظامی را ندارد و در این رابطه پنهان کاری هم نمی کند. آژانس بین المللی انرژی اتمی بارها از تاسیسات اتمی ایران دیدار نموده و هیچ نشانه ای از اینکه در این مراکز برای تهیهء یورانیم غنی شده از نوع U-235 که ۹۳ فیصد غنی شده باشد، بدست نیامد.

یورانیم در شرایط طبیعی دارای ۰/۷ فیصد U-235 قابل شکسته شدن است. برای ساختن یک وسیلهٔ انفجاری اتمی نیاز به یورانیمی است که باید حداقل ۹۳ فیصد غنی شده باشد. برای مقاصد صلح آمیز چون تولید برق و یا مقاصد طبی و زراعتی، یورانیوم فقط ۳ تا ۵ فیصد غنی ساخته می شود. این کاری است که ایران به آن پرداخته است.

استدلال ایران اینست که برای رفع نیازهای خود برای تامین انرژی، نیاز به برق ارزان دارد، اما امریکا می گوید ایران یکی از تولید کنندگان بزرگ نفت و گاز در جهان است و نیاز مبرم به انرژی اتمی ندارد. اما با بلند رفتن سرسام آور قیمت نفت در جهان. این استدلال امریکا دیگر موجه نیست. چشم پوشی های امریکا در برابر برنامه های اتمی کشور هائی چون اسرائیل. پاکستان و رژیم نژاد پرست یان سمیت در افریقای جنوبی در گذشته. نشان می دهند که خود برنامهٔ اتمی، زیاد مهم نیست اما آنچه مهم است اینست که چه کشوری این چنین برنامه ای را روی دست می گیرد؛ دوست یا دشمن؟

نکتهء دیگری که برای امریکا مهم است اینست که کشوری که قصد پیاده ساختن برنامه ای برای استفاده از انرژی اتمی را دارد، از نظر اهمیت اقتصادی و استراتژیک برای منافع امریکا. در کدام سطح قرار دارد. داشتن سلاح اتمی می تواند کشور دارندهء این سلاح را به حریم غیر قابل نفوذ برای اشغالگران مبدل سازد. بعبارهء دیگر خاصیت بازدارنده گی سلاح اتمی در مخالفت با اهداف سلطه گران قرار دارد. بنابر اهمیتی که نفت در جهان دارد، باید کشورهای دارندهء نفت از داشتن این تکنالوژی محروم بمانند. امریکا شاید یک روز نیاز به این داشته باشد تا تمام کشور های نفت خیز را اشغال نماید و هیچکدام از این کشور ها نباید (حریم غیرقابل نفوذ) و دارای قدرت مقاومت باشند.

از پنج سال قبل ایران تحت فشارهای امریکا سعی نموده است تا بهانه ای بدست این کشور ندهد تا بر ایران حملهء نظامی نماید. ایران از تعزیرات اقتصادی امریکا علیه خودش نه تنها جان سالم بدر برده بلکه توانسته از این فشار اقتصادی در جهت خود کفائی استفادهء شایان نماید. مشکل امریکا اینست که در این منازعه، با کشوری متفاوت با. کشور های دیگر که به این تکنالوژی رو آورده اند مواجه است. ایران کشوریست پهناور که از امکانات عظیم مالی و نیروی کار جوان برخوردار است و در بدترین شرایط ممکن، از یک جنگ خونین و بسیار پرهزینه نیز سلامت بیرون آمده است. پس ایران را نمی توان فقط با تهدید به ترک غنی سازی یورانیوم واداشت.

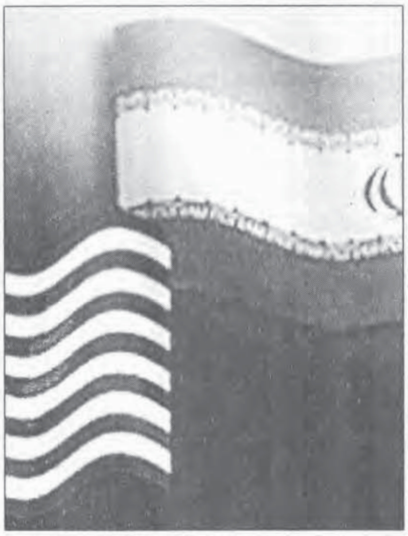
> **حضور امریکا در دو کشور همسایهء ایران، افغانستان و عراق، بجای اینکه موجب تحت فشار قرار گرفتن ایران گردد، برعکس امریکا را در موضع ضعیف تر قرار داده است، چنانچه امریکا مجبور شد برای بهبود وضع در عراق، با ایران مذاکره نماید و این یک پیروزی برای ایران بود**
>
> ***
>
> **اکنون که امریکا متوجه شده است دیگر سیاست فشار بر ایران کارائی لازم را از دست داده است، بوش مجبور شد تن به مذاکرهء رویارویی با کشوری بدهد که قبلا آنرا "محور شرارت" نامیده بود**

حضور امریکا در دو کشور همسایهء ایران، افغانستان و عراق، بجای اینکه موجب تحت فشار قرار گرفتن ایران گردد، برعکس امریکا را در موضع ضعیف تر قرار داده است، چنانچه امریکا مجبور شد برای بهبود وضع در عراق، با ایران مذاکره نماید و این یک پیروزی برای ایران بود. امریکا که گمان داشت با حمله به عراق، ایران را تحت فشار قرار دهد، برعکس حالتی را بمیان آورد که به نفع ایران تمام شد. اکنون ایران بخوبی دریافته است که برعکس آنچه که در مورد تکنالوژی برتر و نابودگر نظامی امریکا گفته می شد، چنین چیزی واقعیت ندارد. وقتی امریکا در افغانستان قادر به تشخیص نیروهای خودی از طالبان نیست، شاید بعید از امکان نباشد که در صورت حمله به ایران، امریکا کوره های آجرپزی را با مراکز اتمی اشتباه بگیرد!

تهدید های امریکا علیه ایران به این دلیل نیز بی اثر ثابت شد که امریکا در دو کشور ایران و افغانستان به مشکلات فراوان روبروست. باز کردن یک جبههء دیگر در این منطقهء حساس و بحران خیز از جهان، می تواند در مدت کوتاه قیمت نفت را چندین برابر بالا ببرد. در شرایطی که امریکا به یک بحران بزرگ اقتصادی مواجه است، چنین حمله ای به هیچ صورت به نفع امریکا نیست.

اکنون که امریکا متوجه شده است دیگر سیاست فشار بر ایران کارائی لازم را از دست داده است، بوش مجبور شد تن به مذاکرهء رویارویی با کشوری بدهد که قبلا آنرا "محور شرارت" نامیده بود.

ایران برای ادامهء برنامهء غنی سازی یورانیوم نیاز به زمان دارد و سیاستمداران ایرانی تا کنون توانسته اند با بازی با کلمات و جملات، زمان بدست آورند. جالب است که آخرین بستهء

پیشنهادی از جانب ایران، حاوی چنان مطالب مبهم و چند پهلو بود که به گزارش خبرگزاری ها، وقتی نمایندهء روسیه آنرا خواند، نتوانست از خنده خودداری نماید. مطالب این پیشنهاد یا جواب پیشنهاد حاوی مطالبی است که (برداشت ناقص از مطالبی که گویا دیکته شده است) توصیف شد. آیا در میان کارشناسان ایرانی که این متن را ترتیب کرده اند، کسانی که به دستور زبان انگلیسی وارد باشد، وجود نداشته است؟ گفته می شود که برخی از بخش های این متن چنان مبهم است که نیاز به تفسیر دارد و البته این کار نه تصادفی است و نه ناشی از عدم آشنائی ترتیب کنندگان این متن مهم به قواعد و دستور زبان.

بهرحال می توان گفت که آمادگی امریکا برای نشست رویاروی با نمایندگان "محور شرارت" نشان از یک پیروزی دیگر برای ایران دارد. اکنون می توان گفت که ایران با اعتماد به نفس بیشتر به غنی سازی یورانیوم ادامه خواهد داد و ترس همسایگان عرب از این کار ایران. موجب عقد قرارداد های بزرگ نظامی برای خرید جنگ افزار میان این کشور ها و امریکا خواهد شد. روزی وجود صدام موجب چنین نفعی برای امریکا بود و امروز تهدید ایران.

امریکا شاید به ایران اجازه بدهد که به غنی سازی یورانیوم در حد استفاده در انرژی برق ادامه دهد و برای تضمین امنیت اسرائیل باید بر ایران محدودیت هائی را وضع نماید تا غنی سازی در سطح پائین و تحت نظارت دقیق آژانس بین المللی اتومی نگهداشته شود. ایران ظاهرا با این درخواست مخالفتی ندارد و بارها گفته است که برنامهء اتومی این کشور صلح آمیز است. اما این سخنان برای رفع نگرانی رژیم های محافظه کارعرب کافی نیست.

اما با همهء این تعزیرات وفشارها، ایران در حال بازکردن راه خویش بسوی مبدل شدن به یک قدرت منطقوی است. قدرتی که می خواهد از لبنان تا آسیای میانه را تحت نفوذ خود داشته باشد و امریکا نیز برای جلوگیری از این حالت کار زیادی نمی تواند بکند.

دو شعر از محمدنور خواهانی

بحر معرفت

اگر گل می کند اندیشه اندر پندار آگاهم
غبار انفعال کاروان خسته در راهم
شکست موج ساحل مد وجزر تنگ دامانیست
دراین گرداب ها سر گشته مانند پرکاهم
عبور رنگ جوش پرتو آیینه حیرت زا
بسوزد روزگاری این جهان را شعله آهم
وطن گم کرده ام سرگشته وحیران حیرانم
زکنعانم گر چه یوسف افتیده در چاهم
نگین عالم خلقت بهار رنگ ایجادم
ببین افتادگی های مرا چون بر تر از ماهم
هزاران کهکشان در آسمان فکرتم جوشد
برافرازم دراین گردونه از اندیشه خرگاهم
شفق جوشد ز رنگ نشه یی تقدیر آهنگم
گدای آن درم اینجا که روزی چون شاهم
شگرد جوشش می در دل پیمانه پیهم شد
که مست یک خمارش ساغر وپیمانه پیماهم
بده جامی که مست باده بار گنه گردم
که در خود جوشم از مستی ندانم از سروپاهم
شبانی در بیابان یافت راز زندگانی را
سکوت خلوت دل داشت نور دست سیناهم
به بحر معرفت اندیشه کوتاه است خواهانی
من از کوتاهی اندیشه در این بحر آگاهم

وعظ بی اثر

شب را حضور حادثه تکرار می کند
منصور را به گفتن حق دار می کند
گل را به حکم خنده درو می کند ز بن
آبشخوری تهیه به هر خار می کند
بلبل درون لانه بسوزد به جرم عشق
زاغان به شاخ گل همه قرقار می کند
رزم آوران چو شیر ببندد به سلسله
از دلقکان خود سپه سالار می کند
از بهر راحت دل و آرامش روان
یک چند مکتب وسرک اعمار می کند
هر روز گر بنای بلند می شود ولی
روزانه چندین تن تهٔ آوار می کند
ناقوس بر منار مساجد کند بلند
تسبیح را به دست تو زنار می کند
صوفی به ذکر ومولوی در وعظ بی اثر
چند حرف را همیشگی تکرار می کند
یعنی به پاس نعمت خان و مقام ها
کف در دهان برفته ونشخوار می کند
خواهانی وعظ تست سردار یا کفن
این وعظ را به ملت بیدار می کند

د پارلمان غړو د وينې رخصتۍ...

او د اساسي قانون سره سم يې دوه ګوني تابعيت لرونکي وزيران د نورو هېوادونو په تابعيت پرېښودو اړ کړي واي. د هېواد په استراتيژۍ ټاکلو کې يې د پرديو د ګټو پرځای د خپل ولس د ګټو په درنولو او اسلامي ارزښتونو په خپلولو حکومت مجبورولای. ولسمشر او وزيران يې د بې شميره هغو مشاورينو په ساتنه محاسبه کړي واي چې نه کومه ورتيا لري او نه په افغاني ټولنه کې کوم علمي. سياسي يا ټولنيز موقف. مګر پوازې دا چې اکثر يې پرديوته باوري دي خو بې ځايه پرې د دولت بودجه لګيږي.

ولسمشر يې د اساسي قانون د د تطبيق په لړ کې د قانون د څارنې د هغه عالي ديوان په جوړولو مجبور کړی واي چې د اساسي قانون د تفسير او څارنې دنده په غاړه لري او د هېواد اساسي قانون يې غوښتنه کوي او حکومت يې په دې مجبور کړی واي چې غوښتې په پېښو ګانو ونه ساتي: د اداري فساد. رشوت. اختلاس او خپلويو او ډلو پاللو په بنياد د ټولنيز عدالت د اصل د پښو لاندې کولو دولتي پاليسي يې غندلی او د هغې يې مخه نيولای. نو نن به په کابل کې د تم کېدو پرځای خپلو سيموته په ډاډه زړه تللای شو او په خپلو سيمو او ولسونو کې به يې د ويری پرځای باور او ډاډ درلودای او په راتلونکي کې به بيا هم همدوی د ولس استازي وای.

خاطراتی به خامهٔ قاضی تاج الدین صدیق، یکتن از پیشگامان نهضت اسلامی

سفرغم انگیز از کابل به مقصد پاکستان بعد از کودتای هفت ثور

اشاره

در سال پار به دیدار مرحوم قاضی تاج الدین صدیق فهام، در بالین بیماری رفتم، آن زمان مصادف بود به نخستین سال در گذشت مرحوم دکتر سید محمدموسی توانا. قاضی تاج الدین صدیق شاگرد مرحوم استاد توانا و یار و همراه او در سفر هجرت به پاکستان در سال ۱۳۵۷ پس از کودتای کمونیستی بود. از مرحوم قاضی تاج الدین در بارهٔ دشواری ها وقصه های این سفر چیزهایی شنیده بودم، از وی خواستم خاطره هایش را از آن سفر هجرت بنویسد و آن را به مناسبت سالگرد رحلت استاد توانا به نشر برسانیم، او در آن روز های معهود به دلیل فشار بیماری نتوانست نوشته را تکمیل کند، چندی بعد آن را برایم سپرد وگفت ویرایشش را خودت کن، وقتی که دیگر مناسبت سالگرد وفات مرحوم استاد توانا سپری شده بود و قاضی تاج الدین صدیق خود نیز روزهایی بعد این جهان را وداع گفت. اکنون که دوسال از درگذشت مرحوم استاد توانا می گذرد و یک سال از وفات قاضی تاج الدین صدیق، این خاطره را به یاد آن دو سرور و عزیز- اما نه به ویرایش من که به ویرایش آقای فاضل برادر عزیزمن و دوست و هم صنفی مرحوم قاضی تاج الدین صدیق وشاگرد مرحوم استاد توانا- به نشر می سپاریم.

واقف حکیمی

روزجمعه ۱۵ ثور سال ۱۳۵۷ دو خواهرمسلمانیکه درآن ایام با آنها و نام آنان آشنایی نداشتم، پیش روی لیلیهٔ خوشحال خان مقابل لیسهٔ حبیبیه با ما ملاقی شدند(من، فاضل صاحب، مولوی عباس دروازی و آقای خواجه محمد، بعدها مشهور به خواجه المسلمون) و از ما پرسیدند که مولینا تاج الدین را می شناسید؟ از حالات آن ها دانسته می شد که خواهران خوبی اند، من گفتم: آری این جانب هستم، گفتند با نشانی که بما گفته اند تطابق ندارید و هدف آن ها را نفهمیدم و گفتند شما را دوستانتان مانند مدیرسراج الدین و کسانی که در دهمزنگ با شما محبوس بوده اند، به خیرخانه خواسته اند بعد از این که به اتاق لیلیه رفته کلاه پوست وجیلک خود را گرفتم و آمدم، آنها گفتند حالانشانی برابر شد.

و باید اشاره کنم که این دوخواهر فاطمه یاسر وحمیده صدیقی بودندکه در آن روزگار سخت فعالیت داشتند. [این جانب باید جهت وضاحت بیشتر این مساله را بیان دارم، که قاضی صاحب تاج الدین صدیق که در قیام بدخشان در سال ۱۳۵۴ خورشیدی به رهبری داکتر محمد عمر شهید اشتراک داشت، در دهمزنگ محبوس بودند بعد از یک سال و چند ماه نسبت نبودن دلایل کافی از حبس رها گردید، بناءً زندانیان مسلمان در دهمزنگ همه وی را می شناختند از اعتماد کاملی نزد همه برخوردار بود. از همینرو من به خاطر دارم که روز پنجشنبه ۱۴ ثور ۱۳۵۷ خورشیدی که به دیداد استاد عبدالقادر توانا و انجینر سیف الدین نصرتیار و برادران دیگر همراه با قاضی صاحب تاج الدین و مرحوم سیدعبدالقیوم پیام، به دهمزنگ رفتیم، انجینر صاحب نصرتیار، قاضی صاحب تاج الدین را گفتند فردا کسانی نزد شما می آیند، از همین رو، بیرون لیلیه انتظار می کشیدیم تا این که خواهر فاطمه و خواهر حمیده صدیقی تشریف آوردند - فاضل]

سرانجام به خیرخانه خدمت دوستان رسیدم بعد از تعارف، نامهٔ را که ظاهرا از حکمتیار بود با نامهای برادران و استادان مزین بود، ارایه نمودند وگفتند که حکمتیارمی گوید در هفته پیش رو دوستان دستگیرمی شوند باید قبل از عمل دولت کمونیستی هجرت کنند.

لذا به من وسیدعبدالقیوم "پیام" وظیفه دادند تا موضوع را به اطلاع دوستان برسانیم.

ما وظیفه را انجام دادیم وتنها استاد توانا و آقای سخی داد فایزآماده هجرت شدند وبس وفضل من الله "فضلی" با ما خشن رفتار کرد واستاد سایف شهید عذری تقدیم کردکه معقول بود.

واستاد فاروق و فضل الرحیم [و استاد احمدزی] و... قبلا حرکت کرده بودند و مولینا عیدی محمد"ساجد" ترجیح داد که در کابل فعالیت کند بعد از این که قاضی سرور چند افغانی محدود از کدام جای پیدا کرده به ما داد، ما وظایف وتحصیل را ترک و در کابل غائب الزمان شدیم و به ما گفتند که نفر ارتباطی حکمتیار شما را به پاکستان می رساند، مدت چند روز درکابل مخفی بودیم که کسی به فریادمان نرسید. لذا به قره باغ شمالی جایی که دوستان فایزصاحب بودند رفتیم درانجا از طرف روز زیرتاک های انگور و از طرف شب درخانه های مخفی سپری می کردیم و هر هواپیمایی سفری یا جنگی که از

مرحوم قاضی تاج الدین صدیق

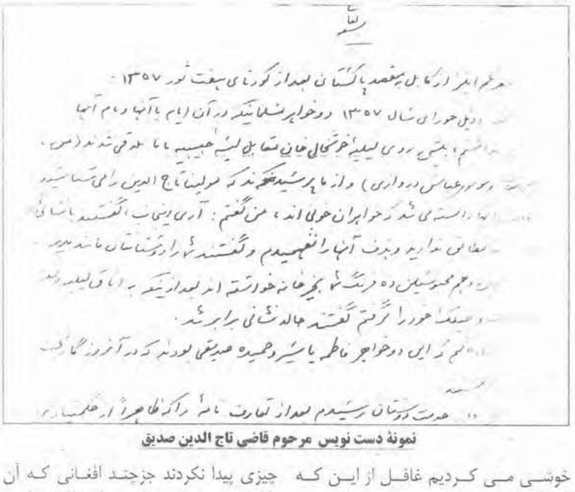
آسمان می گذشت، توانا صاحب وفایزصاحب می گفتند که ما را تعقیب می کنند! و بنده با شوخی هایی که داشتم عاجل یک مخفی می شدم تا بر ترس آن ها بیفزایم وفایز صاحب کلمه و آیة الکرسی می خواند وتواناصاحب تنها لب هایش چون برگ بید می لرزید و می جنبید. نمیدانستم که چیزی می خواند یا لرزه براندامش مستولی شده است ونیز"پیام" صاحب شوخی های شدید و تسلی آمیز اجرا می کرد.

بلی؛ صاحب خانه نیز به تنگ آمده و از نوازش های قبلی اش کاسته شد و به کراهت صحبت می کرد که حتی هر آدم ذکی وغبی درک می کرد ولی گوش های ما کر شده بود و ساکت بودیم! تا بالاخره با صراحت اظهارکرد "مردم می گویند که مهمانان باید منطقه را ترک کنند" ناگزیروایس به کابل آمدیم وجای یکی از دوستان بازهم فایزصاحب رفتیم که آدم خوب بود ولی بعد از نماز شام دیدیم که پسران آن شخص همه خلقی های سرشناس می باشند یکی پی دیگری با هیکل های ناموزون و خشن وبروت های چون پاچهٔ گوسفند در دهان سگ،! داخل مهمان خانه شدند، نسبت به ما بی تفاوت بودند، گپ های بلند بلند و صحبت هایی از کمیته مرکزی می کردند و در صحبت های شان از تره کی صاحب! وغیره نام می بردند وشما خود حدس بزنید که ما درچه حالت قرارداریم؛ زیرا از هواپیمای مسافربری در چند هزارمتر ارتفاع بلرزهٔ تب ملاریا گرفتارشده بودیم، اکنون اجل نقداً آمده است. پدرپسران از حالت روانی ما درک کرده بودکه بیچاره ها ترسیده اند!

لذا خطاب به ما واشاره به پسرانش گفت: مهمانان عزیز نترسید ما افغان هستیم کسی که به خانه ما بیاید در امان است، تره کی با تمام توانش بشما تعرض کرده نمی تواند این فرزندان من همه کافروسگانی بیش نیستند وپسران که احترام خاصی به پدرداشتند تنها خنده وتبسم می کردند. یکی از آن ها که بزرگتر از دیگران بود به فایزصاحب گفت من شما را حمایه می

کنم از سفرتان منصرف شوید وبقیه دوستان اختیارشان هرجایی که می روند بروند.

از شنیدن سخنان آدم گونهٔ این ها اندکی آرامی خاطر؛ حاصل شد ولی ریشهٔ ترس در قلب ها موجود بود، به هر ترتیب صبح آن شب قبل از نماز بامداد، جانب جلال آباد بازهم نزد دوستان فایز صاحب حرکت کردیم، شب را نزد ایشان درجلال آباد سپری نمودیم و ایشان شخصی را به عنوان رهنما با ما فرستاد تا به مرزهای پاکستان برساند، اما همین که به ولسوالی کامه رسیدیم گفت بعد از این مطمئن باشید این جا قبایل آزاد است کسی دیگر مزاحم شما شده نمی تواند. ما بیچاره ها هم باورکردیم وپیاده مدت تقریبا شش ساعت سفرکردیم تا این که به شهرک کوچکی اگر نام آن را اشتباه نکنم یا گلو یا گنداب هدف شهرک مربوط افغانستان است. رسیدیم و درگوشهٔ نشستیم با هم صحبت

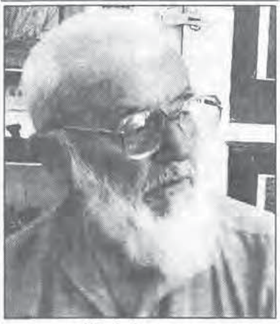

بسمه
سفر غم انگیز از کابل به مقصد پاکستان بعد از کودتای هفت ثور ۱۳۵۷
روز جمعه ۱۵ ثور سال ۱۳۵۷ دوخواهر مسلمانیکه در آن ایام با آنها و نام آنها
[illegible] پیش روی لیلیهٔ خوشحال خان مقابل لیسهٔ حبیبیه با ما ملاقی شدند (من،
[illegible] مولوی عباس دروازی) و از ما پرسیدند که مولینا تاج الدین را می شناسید
[illegible] دانسته می شد که خواهران خوبی اند، من گفتم: آری این جانب گفتند با نشانی
تطابق ندارید وهدف آنها را نفهمیدم وگفتند شما را دوستانتان مانند مدیر
[illegible] در دهمزنگ محبوس بوده اند به خیرخانه خواسته اند بعد از اینکه به اتاق لیلیه رفته
[illegible] خود را گرفتم گفتند حالانشانی برابر شد.
[illegible] این دوخواهر فاطمه یاسر وحمیده صدیقی بودند که در آن روزگار [illegible]
[illegible] خدمت دوستان رسیدم بعد از تعارف نامهٔ را که ظاهراً از حکمتیار [illegible]

نمونهٔ دست نویس مرحوم قاضی تاج الدین صدیق

خوشی می کردیم غافل از این که لحظهٔ بعد برسرما چه بلای نازل می شود.

درخلال صحبت ها چند نفر جانب ما خیره می نگریستند، اما ما ساده ها نمی دانستیم! بعد از نماز شام در جریان چای خوری دونفرنزد ما آمده ما را مورد استنطاق قرار دادند و چون فایز صاحب پشتو زبان بود، سخنگوی ما بود که متأسفانه جواب های رکیک وضد و نقیضی می گفت که شنوندهٔ عادی هم بر نادرستی حرف های موصوف پی می برد. فایز صاحب می گفت ما مزدورکارهستیم جهت حصول لقمهٔ نانی به پاکستان کارگری و یا کار کردن می رویم و درهمین لحظه شروع کردند به بازرسی ما.

دراین جریان با استفاده از تاریکی شب بنده تذکرهٔ وچند افغانی که نزدم بود داخل بوت های خود نموده و بوت ها را دوباره پای کردم واسناد عربی و لباس های استاد توانا نزدمن بود بالای

مرحوم استاد توانا

چهارپایی گذاشته توشک را بالای آن ها گذاشتم و بالای آن ها نشستم.

درجریان بازرسی از فایزصاحب کارت کتابخانه پوهنتون کابل را به دست آوردند که در آن فایز صاحب مدیر مجلهٔ پیام حق و از عبدالقیوم تذکره به دست اوردند که دران نوشته بود محصل شرعیات و از توانا صاحب

چیزی پیدا نکردند جزچند افغانی که آن را گرفتند و پول های پیام وفایزصاحب را نیز درجریان تلاشی گرفتند و در نوبت من چیزی حاصل نشد، نه پول وبه مدارک دیگری فقط یک دانه چاقو ولیست افراد کمیتهٔ مرکزی کمونیست ها و بس چاقو را گرفتند و در مورد لست کمونیست ها گفتند که به خاطر چاپلوسی این لست را نزد خود گرفته است ولی با این چاپلوسی ها خلاص نمی شوی! بعد از اینکه ثابت شد کارگر نیستیم گفتند این ها غورزنگی وطرفداران داوودهستند بعداً گفتند این ها اخوانی ها می باشند. یکی از آن ها گفت مرا در صنف یازده یک معلم اخوانی بخاطر این که خلقی بودم ناکام کرد. لذا جای انتقام فرا رسیده است. به دل های خود و زبان حال گفتیم مرگ نو مبارک!

برای آن ها ثابت گردید که "پیام" محصل و"فایز" مدیرمجلهٔ پیام حق است و در محراق توجه توانا بود ولی از ایشان مدرکی به دست نیاوردند به

همان لهجه خود گفتند " والله خو این موی سفیدک یگان کازی (قاضی) است! چند لحظه بعد به من اشاره کردند که از جایت بلند شو، ناگزیر از جای برخاستم و یکی از آن ها توشک را بالا کرد واسناد وکالا را گرفت واسناد را ذریعه برق دستی مطالعه کردند وتشخیص ندادند که این ها مربوط توانا صاحب می باشد، لذا مرکز توجه ایشان بنده قرار گرفت.

وبرای آن ها بوهاند دوکتور و فارغ ازهر من وانمود شدم و گاه ناگاه تحریک می شدم تا بگویم این اسناد ومدارک مربوط من نیست ولی وجدان وغیرتم اجازه نمی داد وساکت ماندم.

بلی؛ تا نیمه های شب فایزصاحب عذرومعذرت کرد که باید ما را رها کنند سودی نبخشید وفیصلهٔ نهایی آن ها این بود که یا هژده هزار افغانی باید به ایشان بدهیم که متاسفانه حتی هژده صد افغانی هم نداشتیم و یا اینکه فردای آن شب ما را به کابل برگردانند، لذا تعدادی از آن ها سرجای خود البته مقابل ما دورتر رفتند ویکی از آن ها مسلح مراقبت از ما می کرد، چندی بعد یک پسر جوان نزد ما آمده و گفت: شما باید فرار کنید که شما را کابل می برند وکشته می شوید ولی ما به سفارش وی باورنداشتیم، فکر می کردیم این توطئه دیگری است. می خواهند اجرا کنند و درجریان فرار ما را دستگیر وآسوده ما را به کیفر برسانند.

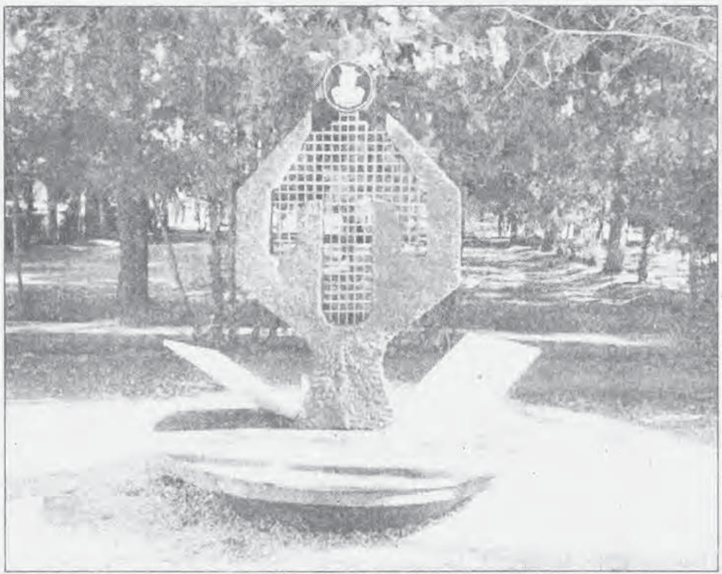
حوالی ساعت سه بجه بود که با سیدعبدالقیوم مشوره کردم که فرار می کنیم وباید استاد توانا وفایزصاحب را درجریان قرار دهیم زمانی که با ایشان موضوع را درجریان گذاشتیم، توانا صاحب گفت من موی سفید خسته

قرار کرده نمی توانم شود که دوباره دستگیرشویم وفایزصاحب را هم که نظر خواستیم با دلایل نه چندان قوی گفت: مگر ما جنایت کردیم، دزدی کردیم که فرار کنیم! خیراست که کابل رفتیم! از نظرات هردواستاد مایوس شدیم وما تصمیم گرفتیم که هرچه بادا بادفرارخواهیم نمود، این جا بود که با اندک غفلت پهره دار، ما دو نفرازجای برخاستیم واهسته آهسته حرکت کردیم با فاصله چندمتر محدود استاد توانا هم برخاست و نیز آقای سخی داد فایز به تعقیب ماحرکت کردند و از جایی که حرکت کردیم تا نیمهٔ بستردهٔ سنگلاخ که تقریباً ۲۰۰-۳۰۰ متر عرض دارد نورمهتاب تابیده و روشن است و از آن به بعد سایهٔ وتاریک و درهمین سنگلاخ که سرعت ما زیاد شد این ها آگاه شدند و فیری صورت گرفت و ما را تعقیب کردند، آنوقت مگر اسپ تازی باشد که ما را دریابد! لذا با سرعت تام من همراه فایز صاحب درخلاف مسیرسرک به قلهٔ کوهی رسیدیم، آنجا مکث کردیم تا همه جمع شویم که متاسفانه تواناصاحب وسیدعبدالقیوم بما دیگر وصل نشدند و با اشپلاق های چوپانی که من یاد داشتم وکشیدیم، هم سودی نکرد و مقداری گریان کردیم و حسرت کشیدیم تا که سخی داد فایز به من گفت بیا تا من وتوهم واپس برگردیم وخود را تسلیم کنیم، زیرا تصورمی کردیم که آن ها دستگیر شدند وفایزصاحب می گوید که نمی توانیم بدون توانا صاحب پیش استاد ربانی برویم، ولی من خلاف نظر فایز صاحب بودم. گفتم این راه دراز و کاروان بی شماری دارد بعضی ها دستگیر، شهید و برخی هم این راه را ادامه می دهند. تسلیمی ما بدست خود کارمناسبی نیست ویک آیه را که اشاره به آن دارد برایش قرائت کردم.

ادامه درص۶

روال کنونی در مؤسسأت تحصیلات عالی کشور

پوهندوی عبدالعلی کوهی / استاد دانشگاه کابل

در چوکات وزارت تحصیلات عالی سیزده دانشگاه و شش مؤسسهٔ تحصیلات عالی وجود دارد که در زمینه های علوم اجتماعی و سایس و تکنالوژی معاصر محصلان را تا سطح لیسانس آموزش می دهند. ظرف هفت سال اخیر در افغانستان تحصیلات عالی رشد کمی داشته و به تعداد دانشگاه ها در کشور افزوده شده است. طوری که دانشگاه های جدید مثل دانشگاه البیرونی، دانشگاه تخار (که از دست آوردهای دورهٔ مقاومت در افغانستان است) دانشگاه بامیان، دانشگاه شیخ زاهد، دانشگاه غزنی در چوکات وزارت تحصیلات عالی رسمیت یافته است. هرچند این همه دانشگاه ها و مؤسسات تحصیلات عالی از کیفیت بالایی برخوردار نیست اما می تواند یک دست آورد، هرچند ناقص برای دولت محسوب شود.

برخی از دانشمندان عرصهٔ آموزش و پرورش، این همه مؤسسات تحصیلات عالی را که بی رویه و بدون امکانات تخنیکی و فنی در کشور سبز شده اند، کار عجولانه می دانند و دوام این وضع را برای پیشرفت کشور چاره ساز نمی دانند و فرایند این کار فقط توزیع اسناد لیسانس بوده می تواند و بس.

درصورتی که در مؤسسات تحصیلات عالی کشور کمبود کتاب، خوابگاه برای دانشجویان، استادان باتجربه و کمبود مواد تخنیکی وجود دارد، از جانب دیگر سیستم تقرر و جا به جایی کادر های علمی در وزارت تحصیلات عالی چنان معلق و پیچیده شده است که تقرر یک کادر جدید در چوکات این وزارت بیشتر از یک سال را در بر می گیرد و برای کسی که می خواهد در چوکات وزارت تحصیلات عالی مقرر گردد، باید عمر نوح داشته باشد. به تعقیب حرکت دانشگاه سازی در افغانستان آهنگ و طبل دموکراسی در آغاز سال های پس از نظام طالبان در دانشگاه های افغانستان به ویژه دانشگاه های شهر کابل نواخته شد. طوری که در دانشگاه های شهر کابل آمرین دیپارتمنت ها، رؤسای دانشکده ها، اعضای شورای علمی و رؤسای دانشگاه به استثنای رئیس دانشگاه کابل از طریق انتخابات برگزیده شد. اما بعد از مدت کوتاهی مفاد این انتخابات فروریخت، کسانی که از طریق انتخابات در پست های علمی و اداری جا به جا شده بودند قبل از تکمیل سال های معین شده در قانون انتخابات به وظایف دیگری توظیف گردیدند و وزارت تحصیلات عالی درهمان سال های آغازین از کرده پشیمان شد و سیستم انتخابات را به نفع اوضاع جاری کشور ندانسته و اصل اعتماد و وفا داری در تعیین اشخاص و افراد در نظرگرفته شد وگرایش های قومی و منطقه یی درتعیین و جا به جایی اشخاص برای خود جای پا پیدا کرد و اشخاصی که به شیوهٔ دموکراتیک انتخابات شده بودند از سوی این وزارت سبکدوش و عوض آن ها اشخاصی دیگر برگزیده شدند، تجربهٔ دموکراسی و تطبیق آن در گام های نخستین خویش با شکست مواجه گردید. موضوع مهم دیگری که این وزارت نتوانست بر آن پیروز و موفق گردد سیستم و جریان کریدیت است که با وجود تلاش های فراوان، این برنامه حتا در دانشگاه های شهر کابل عملی نگردید و از این سیستم پیشرفته و جهان شمول وزارت تحصیلات عالی به جز دانشگاه تعلیم و تربیه نتوانست استفاده نماید، با وجود وقت گذرانی بحث هایی پیرامون چند و چون موضوع، وزارت تحصیلات عالی قادر به انجام این کار نگردید، حتا در برنامهٔ ماستری بخش دری و پشتو نیز سیستم کریدیت در نظر گرفته نشد و دروس به شیوهٔ سمستروار ادامه یافت.

آنچه را وزارت تحصیلات عالی به مثابهٔ یک دست آورد علمی درچوکات تحصیلات عالی یاد دهانی می نماید، احیای برنامهٔ ماستری در بخش های دری و پشتو است که از مدت سه سال بدینسو، این برنامه دوباره از سرگرفته شده است، برنامهٔ ماستری در سال های دههٔ شصت و پنجاه وجود داشت که بنا براوضاع سیاسی وقت، به انقطاع مواجه گردید. وزارت تحصیلات عالی ظرف این سال های اخیر با چالش ها و موانع زیاد مواجه بوده است، که می توان از کمبود بودجه در بخش های انکشافی این وزارت نام برد. که در نتیجهٔ آن کمبود خوابگاه دانشگاه برای محصلانی که از ولایات دور دست وارد کابل می شوند و با وضع رقتبار اقتصادی مواجه می باشند و تعدادی نسبت ضعف بنیهٔ مالی نمی توانند به دروس خویش ادامه بدهند و تعدادی نیز در اماکن عمومی و سرای ها که اساساً برای زندگی محصل ساخته نشده است، زندگی می نمایند که در فراورده های علمی آن تاثیر

> **تعدادی نسبت ضعف بنیهٔ مالی نمی توانند به دروس خویش ادامه بدهند و تعدادی نیز در اماکن عمومی و سرای ها که اساساً برای زندگی محصل ساخته نشده است، زندگی می نمایند که در فراورده های علمی آن تأثیر زیانبار داشته است**
>
> ❊❊❊
>
> **شیوهٔ تدریس در تحصیلات عالی به یک بازنگری جدی نیاز دارد. اگر چنین بازنگری در پوهنتون های دولتی صورت نگیرد گمان آن وجود دارد که در آینده های نزدیک، کفهٔ مؤسسات تحصیلات عالی شخصی وزین گردد**

زیانبار داشته است.

اگر دولت به این مهم رسیدگی ننماید، محصلان واجد شرایط تحصیلات عالی با موانع زیادی مواجه خواهند گردید وجای دارد که دولت و وزارت تحصیلات عالی را در این راستا همکاری و مساعدت نماید، زیرا حل مشکل از توان این وزارت به دور می باشد.

هم اکنون در اکثریت دانشگاه های ولایات کشور کمبود استاد محسوس می باشد و استادان فاقد تجربه امور تدریس این دانشگاه ها را به پیش می برند از سوی دیگر، جریان تقرر استادان نیز در ولایات به معضل بزرگ تبدیل گردیده است، طوری که تقرر این کادرها از طریق دیپارتمنت های مماثل دانشگاه کابل و سایر دانشگاه های مرکز طی مراحل می گردد که مدتی را در بر می گیرد، از سوی دیگر در برخی از دانشگاه ها به شمول دانشگاه کابل کمبود بست و تشکیل وجود دارد که این کمبود برای دانشگاه ها در زمینه جذب کادرهای جدید دست و پاگیر گردیده است، استادانی که جدیداً نظر به ضرورت تقرر می یابند، باید مدتی را انتظار بکشند، تا برای آن ها بست تدارک دیده شود.

وزارت تحصیلات عالی ظرف هفت سال پس از رژیم طالبان از انزوای اکادمیک خارج گردیده و تعدادی از استادان به بورس های کوتاه مدت، دراز مدت و بورس های تحصیلی به کشورهای دور و نزدیک معرفی گردیده اند و یا دریک رقابت آزاد چانس ادامه تحصیل را به کشورهای اروپایی و امریکایی بازیافته اند. اما نقش کشورهای اسلامی و عربی در این برنامهٔ آموزش و پرورش خیلی کم رنگ می باشد، با وجود تلاش های زیاد دانشگاه کابل، کشورهای عربی که در شهر کابل دارای سفارت می باشد، حاضر به همکاری در زمینه تحصیلات عالی نگردیده اند.

فقط کشور مصر چند تن از استادان جامعه الازهر را غرض تدریس در دانشگاه تعلیم وتربیه ودانشگاه کابل در بخش های علوم اسلامی و عربی توظیف نمود که فعلاً مصروف تدریس می باشند. آنچه مردم افغانستان از دولت پس از نظام طالبان در زمینه های انتقال تکنولوژی پیشرفته، معارف بشری و حوزه های آموزش و پرورش و زبان و ادبیات توقع داشتند، برآورده نشده و از سوی دیگر سطح کیفیت در تحصیلات عالی نظر به عوامل موجود در کشور قناعت بخش نیست. تعدادی از مؤسسات شخصی به امور تدریس به سویهٔ لیسانس در شهر کابل و برخی از ولایات کشور دست یازیده اند و یک نوع رقابت درمیان پوهنتون های دولتی و شخصی در جریان می باشد. شیوهٔ تدریس در تحصیلات عالی به یک بازنگری جدی نیاز دارد. اگر چنین بازنگری در پوهنتون های دولتی صورت نگیرد گمان آن وجود دارد که در آینده های نزدیک، کفهٔ مؤسسات تحصیلات عالی شخصی وزین گردد.

خاطراتی به خامهٔ یکتن از پیشگامان نهضت اسلامی ...

به هر ترتیب با یک عالم خستگی دره ها فراز ونشیب را در آن شب پیمودیم. تا اینکه ساعت هشت و نیم بجه صبح به کوهی که یک نفردهقان آن جا کارمی کرد رسیدیم و از وی پرسیدیم که راه پاکستان بکدام طرف است واشاره کرد که بالای این کوه که رسیدید پیش روی تان درهٔ بزرگی است که کاروان های پاکستان معلوم می شود. لذا رفتیم تا این که به این کاروان ها وصل شدیم وکسانی که از پیش رو، می آمدند می پرسیدیم که دونفر به این مشخصات دیدید وپاسخ می دادند که دو نفر دیگر که قبلا دیدیم نیز از ما چنین پرسان می کردند، بسیار بسیار خوشحال شدیم که آن ها هستند به راه خود ادامه دادیم تا این که با ایشان نزدیک شدیم و من اشپلاق چوپانی را این بار آغاز کردم تا این که شنیدند و ما را دیدند ودرنگ کردند و با ایشان یکجا شدیم! باورکنید باملاقات یک دیگر چنان زیرتاثیر عواطف این تراژیدی رفتیم و بحدی گریان کردیم که بدون شک هر بیننده بحال ما می گریست.

بالاخره به شهرک مرزی پاکستان که شاید گنداب باشد رسیدیم و به پولیس خود را معرفی کردیم وپولیس درکمال اعزازواحترام ما را عزت کرد و در موترنشاند وبه کسی که همراه ما فرستاده بود توصیه کرد که به جایی که می گویند ایشان را برسان و برگرد.

همین بود که ما درچوک یادگار به دفترقاضی حسین احمد رفتیم که شخصی قاضی حسین احمد در دفترش بود استادان' معرفی شدند واحترام مزیدی کرد و فرمود"نزد ربانی صاحب می روید و یا حکمتیارصاحب" فایز صاحب گفت خدمت استاد ربانی می رویم، زیرا استاد من است وتوانا صاحب استاد، ربانی صاحب است.

لذا موتر خود را فرستاد تا استاد ربانی را از فقیرآباد بیاورد و استاد ربانی آمد. یک یک فانتای دیگر هم قاضی صاحب آورد آن را هم نوشیدیم! سپس درهمان موتر به فقیرآباد رفتیم وبالاخره درحالت بی برنامگی ماندیم تا امروز تا فردا تا إلی ماشاء الله

این بود مختصری از مفصل و یا مختصری از مطول و مجملی از مفصل سفرهمراه با استاد توانای مرحوم و سخی داد فایز و سیدعبدالقیوم پیام که بدان اشاره شد.

و باتقدیم پوزش از بد نویسی هایم چون من نویسنده نیستم.

باالحترام

قاضی تاج الدین صدیق

جایگاه ارتش در پاکستان

بقیه از صفحه ۸

> **شکست پاکستان در جنگ با هندوستان که به جدائی بنگلادش از پاکستان منجر شد، شکستی برای آی اس آی نیز بود. پس از کناره گیری جنرال محمد یحیی خان از قدرت و بقدرت رسیدن ذوالفقار علی بوتو، آی اس آی مورد بی مهری قرار گرفت اما کودتای جنرال محمد ضیاالحق اهمیت خارق العاده ای به آی اس آی بخشید. ضیاالحق نزدیکترین دوستان خود در ارتش را به این اداره بکار گماشت**

انگلیس و ارتش پاکستان

قبل از تقسیم نیم قاره به دو کشور که هندوستان تحت استعمار بریتانیا قرار داشت، جمعی از افسران مسلمان نیز در کالج نظامی درس خواندند و عده ای از آنان برای تحصیلات عالیتر به انگلستان نیز فرستاده شدند. مسلمانان هند در مقایسه با هندوها برای رسیدن به مناصب نظامی مورد تبعیض قرار داشتند و از جامعهء مسلمان هند، فقط جوانانی برای تحصیل در رشتهء نظامی شانس داشتند که از استعداد فوق العاده برخوردار می بودند. این مسئله در ایجاد اردوی پاکستان پس از جدائی از هند دارای نقش نهایت مهم بود و در بخش نظامی پاکستان از همان ابتدا افسران لایقی را در اختیار داشت. در جریان جنگ جهانی دوم، هندوستان تحت استعمار در کنار متفقین برعلیه دول محور به رهبری آلمان نازی درگیر جنگ بود و جمعی از افسران و سربازان مسلمان هند نیز در کنار ارتش انگلیس در این جنگ شرکت کردند.

پس از بمیان آمدن کشور جدید، این افسران که سابقهء تحصیل و کار با انگلیس ها را داشتند، برای ساختن اردوی جدید برای کشور شان، دست بکار شدند و در این راه از انگلستان کمک خواستند. اردوی جدید به همان نظم و دسپلین اردوی دوران استعمار بمیان آمد. چون جدائی پاکستان از هند بر بنیاد مذهب بود، آنها اساس اردوی پاکستان را بر روحیهء اسلامی وجهادی (ایمان، تقوا، جهاد فی سبیل الله) نهادند. پاکستان از نظر نظامی کشور ضعیفی بود که فقط یک روحیهء قوی مذهبی در ارتش می توانست این کشور تازه به میان آمده را در برابر دشمن قدرتمندی چون هندوستان توان پایداری بدهد.

تشکیل آی اس آی

در چهارچوب هر ارتشی نیاز به سازمان استخباراتی است بخصوص برای کشوری چون پاکستان که به تازگی از پیکر کشور دیگری جدا شده و مشخص نبود که همه کسانی که در ارتش جدید استخدام شده اند واقعا به پاکستان وفادار اند و یا هنوز هم رسوب هائی از وفاداری به هند در آنها وجود دارد. با تشکیل پاکستان، یک جابجائی بزرگ جمعیتی نیز در نیم قاره صورت گرفت که بخصوص برای پاکستان چالش هائی را به همراه داشت. یک بخش از کشور یعنی پاکستان شرقی مرز زمینی با بخش غربی آن نداشت و بنگالی ها هرچند مسلمان بودند اما نفوس بیشتر آنان به آنها این امکان رامی داد تا رهبری پاکستان را بعهده داشته باشند. پاکستان شرقی فقیر تر بود و به همین دلیل امکان دامن زدن به نارضایتی ها در آنجا بیشتر متصور بود.

همزمان با تشکیل اردوی پاکستان به همکاری انگلیس در سال ۱۹۴۷ دو ادارهء استخباراتی در این کشور بمیان آمد که زیاد موثر نبود. یکسال بعد بنیاد ادارهء آی اس آی با یکجا شدن دو ادارهء قبلی در چهارچوب ارتش پاکستان توسط یک افسر انگلیسی نهاده شد.

در آغاز آی اس آی وظیفه داشت تا اردوی پاکستان را از نفوذ آنانی که "دشمن سالمیت پاکستان" تشخیص می داد در امان نگهدارد و نیز در صوبهء سرحد و بلوچستان و کشمیر تیز فعالیت های محدود استخباراتی انجام می داد.

رشد آی اس آی مدیون کودتاهای نظامی است. وقتی فیلد مارشال محمد ایوب خان به قدرت رسید، توجه به

این اداره بیشتر شد و آی اس آی وظیفه یافت تا هم در داخل وهم در خارج از پاکستان به جمع آوری اطلاعات بپردازد. افراد این اداره در سفارت های پاکستان در خارج نیز بکار گماشته شدند.

شکست پاکستان در جنگ با هندوستان که به جدائی بنگلادش از پاکستان منجر شد، شکستی برای آی اس آی نیز بود. پس از کناره گیری جنرال محمد یحیی خان از قدرت و بقدرت رسیدن ذوالفقار علی بوتو، آی اس آی مورد بی مهری قرار گرفت اما کودتای جنرال محمد ضیاالحق اهمیت خارق العاده ای به آی اس آی بخشید. ضیاالحق نزدیکترین دوستان خود در ارتش را به این اداره بکار گماشت.

آی اس آی در دوران جنگ سرد

از نیمهء دوم قرن گذشتهء میلادی که افغانستان روابط نزدیکتری با اتحاد شوروی برقرار کرد، به مقتضای شرایط دوران جنگ سرد، پاکستان نیز دست دوستی بسوی امریکا دراز نمود و به نظر می رسد که نخستین همکاری ها بوسیلهء سازمان های استخبارات نظامی دو کشور یعنی سی آی ای و آی اس آی برقرار گردید. هرچند در این دوره ایران هم از متحدین اصلی امریکا در جوار اتحاد شوروی بود اما از سال ۱۹۵۴ پاکستان مبدل به یکی از مراکز مهم سی آی ای برای مقابله با نفوذ شوروی بسوی اقیانوس هند گردید.

سی آی ای در این دوران از خاک پاکستان فعالیت های جاسوسی را علیه اتحاد شوروی سازمان می داد که این فعالیت ها شامل پرواز های طیارات جاسوسی امریکا برفراز خاک اتحاد شوروی نیز بود. در سال 1960 یک طیارهء جاسوسی امریکائی از نوع (یو ۲) بوسیلهء یک موشک نوع سام روسی سرنگون گردید و پیلوت آن بنام (فرانسیس گاری پاورز) دستگیر شد. خروشچف سرمنشی حزب کمونیست اتحاد شوروی، امریکا را مورد حملهء شدید لفظی قرار داد. امریکا اعتراف نمود که این طیاره از یک پایگاه هوائی در نزیک پشاور پرواز کرده بود و ماموریت جاسوسی داشت.

اما نزدیکترین رابطه میان سی آی ای و آی اس آی پس از اشغال افغانستان بوسیلهء اتحاد شوروی صورت گرفت. ویلیام کیسی که در دوران رونالد ریگان رهبری سازمان سی آی ای را بعهده داشت، سفرهای متعددی به پاکستان انجام داد. او بود که میان ای اس آی و سازمان استخبارات نظامی عربستان سعودی نیز رابطهء نزدیک برقرار کرد. برگیدیر یوسف که خود از افسران آی اس آی در آن دوره بوده است در کتاب خود The Bear Trap از "کیسی" بخاطر اینکه همیشه به مشوره های آی اس آی در مورد افغانستان گوش فرا می داد بخوبی یاد می کند. افسران سیا پذیرفته بودند که با مجاهدین مستقیما رابطه نداشته باشند. همه کارها باید بوسیلهء آی اس آی صورت گیرد و درشرایطی که سلاح جدیدی در اختیار مجاهدین قرار می گیرد ونیاز به آموزش آنهاست، سیا باید افسران آی اس آی را آموزش بدهد. آنها بعدا طرز استفاده از سلاح جدید را به مجاهدین آموزش می دهند.

وی می گوید: بزرگترین کار سازمان سیا مصرف پول بود. آنها در جهاد افغانستان صدها ملیون دالر مصرف کردند اما برای یک مجاهد هم به خواست خود یک میل تفنگ ندادند.

در این دوره همکاری نزدیک میان سازمان استخباراتی MI-6 انگلستان و آی اس آی نیز بمیان آمد. سی آی ای به مشورهء آی اس آی در سال ۱۹۸۶ اولین محمولهء استینگر را به پاکستان فرستاد که در همان سال به مجاهدین سپرده شد در حالیکه سازمان استخباراتی انگلستان MI-6 قبلا راکت های ضد هوائی بنام (بلوپایپ) را در اختیار آی اس آی نهاده بود.

امریکا وارتش پاکستان

در تمام کشور هائی که امریکا دارای نفوذ است، ارتش در سیاست نقش فعال دارد. کشوری که در ظاهر مبلغ دیموکراسی در جهان است، درعمل با نظامیان راحت تر کار می کند. این سیاست بازمانده از دوران جنگ سرد است.

در دوران جنگ سرد، امریکا بیشتر در عرصهء نظامی با کشور های دوست همکاری داشت. در آن دوران کمونیزم ایدئولوژی ای بود که بخصوص در جهان سوم گسترش می یافت. شوروی در کشور های مختلف به احزاب کمونیست کمک می کرد اما در مقابل، امریکا بوسیلهء کودتا علیه نیروهای چپ عمل می نمود و مانع بقدرت رسیدن آنان می شد حتی اگر این رسیدن به قدرت از راه دیموکراتیک وبا رای مردم هم می بود. این روش موجب شد که ارتش در کشور های مورد حمایت امریکا دارای قدرت فراوان گردد.

از آنجائیکه ارتش در کشور های مورد حمایت امریکا بسیار پرمصرف است، بودجهء نظامی این کشورها رقم نهایت درشت در مجموع بودجه را تشکیل می دهد. این مسئله هم موجب می گردد تا نظامیان با نفوذ در دولت ها و حتی کودتاها، از کاهش بودجهء مورد نیاز جلوگیری کنند. از امریکای لاتین گرفته تا ترکیه وفلیپین و البته پاکستان... در طول شصت سال عمر پاکستان، نیمی از آنرا نظامیان بر این کشور حکم رانده اند.

کمک امریکا به ارتش پاکستان قبل از حملهء اتحاد شوروی به افغانستان با احتیاط همراه بود. تلاش های پاکستان برای دستیابی به سلاح اتمی به مخالفت امریکا و جهان غرب مواجه شد. استدلال پاکستان این بود که وقتی کشور دشمنش هندوستان به این تکنالوژی دسترسی دارد، ممانعت پاکستان از داشتن این سلاح جانبدارانه است. ذوالفقار علی بوتو در مقام صدراعظم پاکستان برای بنیان گذاری تکنالوژی اتمی در پاکستان تلاش هائی را آغاز کرد که در دوران ضیاء الحق به نتیجه رسید.

حملهء شوروی به افغانستان فرصت بسیار مناسبی را در اختیار پاکستان قرار داد. مقاومت در برابر تجاوز شوروی و گرفتن انتقام شکست ویتنام اولین اولویت امریکا در این منطقه از جهان بود. پاکستان فرصت داشت تا به برنامهء اتمی خویش سرعت بیشتر ببخشد.

همین اکنون پرویز مشرف بعنوان یک حاکم نظامی بیشتر مورد اعتماد امریکاست تا آنانی که بوسیلهء رای مردم بقدرت رسیده اند.

امپراتوری اقتصادی ارتش در پاکستان

هزینهءاین برنامه که نیاز به صدها میلیون دالر داشت از کجا تامین میشد؟ هرچند مطابق به تصریح قانون اساسی پاکستان ارتش حق مداخله در سیاست را ندارد اما در عمل ساحهء مداخلهء ارتش در این کشور به مراتب وسیع تر از سیاست است. در ترجمهء مقاله ای از گاردین که ۳۱جوزای سال ۱۳۸۶ در هفته نامهء پیام مجاهد به نشر رسید آمده است که ارتش در پاکستان یک امپراتوری عظیم اقتصادی را اداره می کند. تجارت خصوصی ارتش پاکستان سالانه به ده میلیارد دالر می رسد. تحقیقات انجام شده در این مورد نشان می دهد که ارتش پاکستان میلیون ها هکتار زمین در اختیار دارد، یک سوم سرمایه گذاری ها در بخش صنایع سنگین و هفت درصد تمام دارائی های خصوصی در پاکستان متعلق به ارتش است.

این عواید است که ارتش را در پاکستان مبدل به دولتی مقتدر تر از دولت اصلی ساخته است. وقتی عاید ده میلیارد دالری ارتش را با بودجهء مجموعی دولت پاکستان که سالانه معادل تقریبا چهارده میلیارد دالر است مقایسه کنیم، قدرت عظیم اقتصادی ارتش پاکستان بیشتر از پیش مشخص می شود. به نظر می رسد که ارتش پاکستان عوایدی نیز از فروش تکنالوژی نظامی به خارج دارد. در فروش تکنالوژی اتمی پاکستان به کشور هائی چون ایران و کوریای شمالی، پاکستان متهم است. داکتر عبدالقدیر خان پدر بمب اتمی پاکستان اخیرا افشا نمود که در ارسال قطعاتی که برای ساختن وسایل اتمی از پاکستان به کوریای شمالی صورت گرفت. ارتش پاکستان در جریان قرار داشت.

پس می توان گفت که ریشه های ارتش در پاکستان بسیار پیچیده تر و عمیق تر از آنست که بتوان نقش آنرا در سیاست و یا اقتصاد در پاکستان تضعیف کرد. به همین دلیل است که حکومت های غیرنظامی مجبور اند برای بقای خویش خطوط قرمزی را رعایت کنند که نظامیان در آن کشور جلو پای آنان کشیده اند. تعریفی که ارتش از منافع ملی کشور دارد، در ایجاد بحران در این منطقه از جهان نقش مهم داشته است و حتی خود پاکستان نیز از تاثیرات منفی این تعریف در امان نمانده است.

هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش عنایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قران کریم

مجاهد

ارگان نشراتي جمعيت اسلامي افغانستان

دور ششم - سال هفتم - شمارهٔ دهم شنبه۱۲ اسد ۱۳۸۷- ۲۹ رجب المرجب ۱٤۲۹ - 2 August 2008

- مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
- مطالب آمده مسترد نمی گردد.
- آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا از عالی ترین آرزوهای ماست

انفجار در برابر کنسولگری پاکستان در هرات

مسؤولان امنیتی می گویند یک انفجار در برابر کنسولگری پاکستان در ولایت هرات صورت گرفته است.

این انفجار پیش از ظهر روز پنجشنبه ۱۰ اسد در شهر هرات صورت گرفت. به گفتهٔ مسؤولان فرماندهی پلیس هرات در این انفجار یک تن از محافظین کنسولگری پاکستان و یک زن زخمی شده اند.

به گفتهٔ شاهدان عینی مواد منفجره در یک بایسکل جاسازی شده بود و صدای آن تا فاصله های دور شنیده شد.

سال گذشته نیز کنسولگری پاکستان در ولایت ننگرهار در شرق افغانستان، با بمب دستی مورد حمله قرار گرفت که تلفاتی در پی نداشت.

تا حالا مسؤولیت این انفجار را کسی برعهده نگرفته است اما مسؤولان امنیتی هرات انفجار در برابر کنسولگری پاکستان را کار دشمنان افغانستان می دانند.

گفتنی است که حملهٔ تازهٔ بر کنسولگری پاکستان در هرات در پی افزایش تنش های لفظی میان افغانستان و پاکستان بر سر مبارزه با تروریسم و افراطگرایی در مناطق مرزی میان دو کشور صورت می گیرد.

انجمن مستقل وکلای مدافع افغانستان ...

به عدالت در محاکم ومراجع، کشف و تحقیق از طریق عرضه خدمات حقوقی مناسب ومعیاری خوانده شده است.

این کنفرانس را وزارت عدلیه با همکاری برخی از مؤسسات بین المللی برگزار کد تا با تشکیل انجمن مستقل وکلای مدافع، وکیلان مدافع را به خودآنان واگذارد که تا کنون امور وکیلان مدافع از سوی این وزارت رسیدگی می شد.

پس از پارلمان این نخستین نهاد جامعهٔ مدنی است که بااین اهتمام ملی وبین المللی تشکیل می شود، این در وقتی است که بسیاری از نهادهایی که در قانون اساسی پیش بینی شده است که انتخابی باشند تاکنون دارای تشکیلات انتخابی نیستند، مانند دانشگاه ها وشهرداری ها و...

جایگاه ارتش در پاکستان

ابوبکر سبزوار

در آستانهء سفر یوسف رضا گیلانی صدراعظم پاکستان به ایالات متحدهء امریکا اعلام شد که سازمان استخبارات نظامی پاکستان آی اس آی تحت امر وزارت داخلهء این کشور قرار خواهد گرفت. هرچند این مسئله بعدا از جانب دولت پاکستان رد شد اما در افغانستان اعلام این خبر، امید هائی را موجب گردید وبخصوص رسانه های خبری این خبر را با آب وتاب منعکس کردند. سوال اینست که آیا چنین امری در پاکستان اتفاق خواهد افتاد؟ آیا می توان پاکستانی منهای آی اس آی را تصور کرد؟

***

شصت سال قبل در سال ۱۹۴۷ زمانی که بمیان آمدن کشوری بنام پاکستان اعلام شد، دو همسایهء این کشور جدید التاسیس بخاطر مسایل ارضی با آن به مخالفت برخاستند؛ افغانستان بخاطر مسئلهء خط دیورند که در سال 1893میان افغانستان و هند بریتانوی کشیده شده بود و هندوستان بخاطر مسئلهء کشمیر که در هنگام تقسیم نیم قاره به دو پاره تقسیم شد.

کشور جدید مانند هر کشور دیگری برای بقای خویش نیاز به ارتش و پولیس داشت بخصوص که هردو همسایه از گرایش های تجزیه طلبانه در داخل خاک پاکستان حمایت می کردند. افغانستان از همان آغاز با عضویت پاکستان به سازمان ملل متحد مخالفت کردو خواستار حق تعیین سرنوشت برای مردم پشتون و بلوچ شد و هندوستان نیز با تحریک خدائی خدمتگاران به رهبری خان عبدالغفار خان که بجای پیوستن به پاکستان، خواستار ماندن با هندوستان بودند روابط نزدیک برقرار کرد. داعیهء پشتونستان از همان آغاز، مورد حمایت هردو کشور قرار گرفت.

ادامه درص ۷

در تمام کشور هائی که امریکا دارای نفوذ است، ارتش در سیاست نقش فعال دارد. کشوری که در ظاهر مبلغ دیموکراسی در جهان است، درعمل با نظامیان راحت تر کار می کند. این سیاست بازمانده از دوران جنگ سرد است

***

نزدیکترین رابطه میان سی آی ای و آی اس آی پس از اشغال افغانستان بوسیلهء اتحاد شوروی صورت گرفت. ویلیام کیسی که در دوران رونالد ریگان رهبری سازمان سی آی ای را بعهده داشت، سفرهای متعددی به پاکستان انجام داد. او بود که میان ای اس آی و سازمان استخبارات نظامی عربستان سعودی نیز رابطهء نزدیک برقرار کرد.

رویداد های مهم هفته

یک افسرپلیس به طالبان پیوست

افسر پلیس یک پاسگاه شب سه شنبه ۷ اسد، در ولسوالی شهر صفا ولایت زابل به طالبان پیوست. گفته شده است که این افسرپلیس با دو سرباز شب سه شنبه لادرک شده و منابع دولتی می گویند که وی با شورشیان طالب پیوسته است. در خبرها آمده است که این افسرپلیس یک موتر رنجر دوعراده موترسایکل و ۲۰ میل سلاح را با خود برده است.

یک سرباز بریتانیایی در هلمند کشته شد

مسؤولان دولتی درولایت هلمند روز دوشنبه ۶ اسد از کشته شدن یک سرباز بریتانوی خبرداده اند، در خبرهای منتشرشده آمده است که این سرباز زمانی کشته شد که مورد حملهٔ شورشیان طالب قرار گرفت. وزارت دفاع بریتانیا کشته شدن این سرباز را پذیرفته است.

یک فرماندهٔ شورشیان طالب درولایت تخار کشته شد

وزارت داخله اعلام کردکه نیروهای پلیس یک فرماندهٔ مشهور شورشیان طالب را در تخار کشته اند. وزارت داخله با انتشار خبرنامه یی گفته است این فرمانده، که ملا عثمان نام داشت، شب هنگام زمانی کشته شد که بریک پاسگاه پلیس حمله کرد و پلیس در مقابل به آتش باری دست زد که در نتیجهٔ درگیری افراد پلیس با شورشیان در ولسوالی کلفگان ولایت تخار ملاعثمان کشته شده است.

رئیس فواید عامهٔ ولایت فراه کشته شد

عبدالله شیرزاد رئیس فواید عامهٔ ولایت فراه روز چهارشنبه ۹ اسدکشته شد، فرید احمد ایوبی، سخنگوی والی فراه به رسانه ها گفته است عبدالله شیرزاد که همراه با پسرش به سوی محل کارش در حرکت بود، از سوی افراد موترسایکل سوار به ضرب گلوله کشته شد.

سخنگوی والی فراه، به نقل از پزشکان این ولایت وضعیت پسر آقای شیرزاد را نیز که در این حادثه زخمی شده وخیم خواند.

به گفته آقای ایوبی پلیس این ولایت چهار نفر را در ارتباط با این رویداد دستگیر کرده است که یکی از این بازداشت شدگان از خویشاوندان آقای شیرزاد است.

یک جوان انتحاری خود را به نیروهای امنیتی تسلیم کرد

روزنامهٔ پیمان به نقل از مسؤولان امنیت ملی گزارش داده است که یک جوان ۱۷ ساله از سوی تروریستان در پاکستان به انجام حملهٔ انتحاری آماده شده بود، به تاریخ ۲ اسد خود را به نیروهای امنیت ملی تسلیم کرده است. این جوان در اظهارات خود بیان کرده در پاکستان مشغول غریب کاری بوده و بعد از آن به دام طالبان افتاده و سرانجام او را به انجام حملهٔ انتحاری وادار کرده اند.

کنگرهٔ ملی اتهامات وارد شده بر پدرام را رد کرد

بشیر احمد بیژن روز دوشنبه ۷ اسد در یک نشست خبری در کابل، اتهامات واردشده به عبداللطیف پدرام رهبرحزب کنگرهٔ ملی را رد کرده و آن را یک توطئه علیه پدرام خواند. آقای بیژن گفت که سخنان آقای پدرام در مورد امان الله خان تحریف و مونتاژ شده است.

برکناری چهارمقام امنیتی در ولایت سرپل

فرماندهٔ پلیس و چهار مقام دیگر ولایت سرپل به تاریخ ۴ اسد به دنبال حادثهٔ تجاوز جنسی مردان مسلح به دختر ۱۲ ساله در این ولایت برکنار شدند. زمری بشری، سخنگوی وزارت داخله گفته است این مقامات به اتهام ناتوانی در کارهای خود برکنار شده اند. وزارت داخله ژنرال خالق، فرماندهٔ پلیس سرپل و چهار مقام دیگر، از جمله آمر ادارهٔ تحقیقات جرایم جنایی، آمر ادارهٔ کشف و مبارزه با جرائم جوانان ولایت سرپل را از وظایف شان سبکدوش کرده است.